

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Lib. III. Decretalium. In quo agitur De Rebus, quae in iudicium devenire solent, cujusmodi sunt, de vita et moribus Clericorum, ...

Schlüter, Georg

Augustæ Vindelicorum, 1708

Index Titulorum, Et Quæstionum In Lib. III. Decretalium, Continens summam Articulorum, Paragraphorum, ac potiorum rerum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73045](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73045)

INDEX TITVLORVM, ET QVÆSTIO- NUM IN LIB. III. DECRETALIUM, Continens summam Articulorum, Paragrapho- rum, ac potiorum rerum.

Numerus appositus significat Marginalem per totum Opus.

QVÆSTIO I.

In Tit. 1. De Vita & Honestate Clericorum.

Quid Vita & Honestas Clericorum? n. 2.

ARTICULUS 1.

Quid veniat nomine Clerici? n. 3.
Res in Clericorum Dominium venientes, n. 6.

Peculium Clericorum, n. 7.
Bona adventitia Clericorum, n. 10.
Nominē Clericorum, qui veniant? n. 11.
In odiosa materia, an nomine Clerici veniant Cardinales, Episcopi, Sæculares, n. 13.
Interdictio Clero non censetur interdicti Religiosi, n. 14.

ARTICULUS 2.

De morum probitate, ac conversatione requisita in Clericis.
Conversatio & probitas, quæ requiratur in Clericis, n. 15.
Quæ pena in Clericos ab honestate declinantes, n. 16.
Clerici non paciscantur cum ligantibus pro salario receptis pignoribus, n. 17.
Clericus tenetur castè vivere, n. 19.

ARTICULUS 3.

De Habitu & Vestitu Clericorum.
Clericus tenetur ad congruentem Ordini vestem, n. 21.
Non utantur veste virgata vel partita, ibid.
Clerici non utantur annulis, n. 22.
Nisi sint Episcopi, Doctores, ibid.
Tem. III.

Coma Clericorum non sit muliebris, n. 23.
Ulus pileoli in celebratione Missæ reservatur Papæ, n. 24.
Integumento in capillis contexto cum corona in necessitate uti licet, n. 24.
Arma defensiva, dum iter faciunt, licent Clericis ex consuetudine, n. 25.
Iudex secularis non potest Clericum spoliate armis, ibid.
Clerici minores non tenentur sub peccato deferre habitum & tonsuram, n. 26.
Nisi sint Beneficiati, ibid. & n. 28.
Quid si beneficium sit tenue, n. 29. & 30.

ARTICULUS 4.

De negotiis, & exercitiis Clericis prohibitis.

Quæ illa negotia, & exercitia, n. 32.
Quid Tabernarij, Hospites, Macellarij, officii pœnæ statuunt jura, si agantur à Clericis, n. 34.
Prohibita est negotiatio, n. 35.
Lusus alex, n. 36.
Mimum, joculariorem, & histriorem agere, n. 37.
Prohibetur theatralia exercere in habitu Monachi & Monialis ludibrij causâ, ibid.

QVÆSTIO 2.

In Tit. 2. De cohabitatione Clericorum & mulierum.

Potest Clericus cohabitare cum matre & sorore, n. 38.
Item cum femina proba, & ætate venerabili, ibid.
Pœnæ præceptum hoc transgredientium, n. 39.
Mulieres sint in vico, aut in villa, si propinquæ sint, & alantur à Clerico, n. 41.
Quid

Quid feminae fornicariae, & superinductae.
n. 42.

QUÆSTIO 3.

In Tit. 3. De Clericis conjugatis.

ARTICULUS 1.

An Clerico liceat uxorem ducere. n. 43.
Matrimonium contractum à Clericis infra
Subdiaconatum. n. 44.
Vorum continentiae in Clericis. n. 46.

ARTICULUS 2.

An Clerici conjugati teneantur deferre
habitum & tonsuram.

ARTICULUS 3.

An Clerici conjugati possint habere
beneficia ecclesiastica.

Conjugatus incapax est beneficii Ecclesia-
stici. n. 48.

Etiā Matrimonio non consummato. n. 49.

Quid, si matrimonium fuisse nulliter con-
tractum. n. 50.

Clericus in Sacris non privatur ipso jure
per contractum matrimonium beneficio,
sed suspenditur. ibid.

Per Matrimonium non extinguitur dispen-
satio ad beneficium. n. 51.

ARTICULUS 4.

An Clericum conjugatum promoveri possit
ad ordines?

Possit, si voveret perpetuam castitatis, si
non fuisset bigamus. n. 56.

Item post legitimum divortium propter ad-
ulterium. ibid.

Filius Sacerdotis Graeci licetè promovetur.

53.

ARTICULUS 5.

An Clericus conjugatus gaudeat privi-
legio clericali?

Quotuplex privilegium clericale. n. 54.

Qui illo gaudeant. ibid.

Quid circa hoc Clerici minores. n. 55.

Quid si cum unicis & virginibus contra-
hant. n. 57.

Quid Clericus primae tonsurae. n. 58. &
sequentibus.

Clericus conjugatus bigamus non gaudet
privilegio fori. n. 61.

Quid circa talem de jurisdictione Laica.
n. 64.

Quid privilegium Canonis. n. 5.

ARTICULUS 6.

Quo titulo Clerici in Sacris tenentur
servare continentiam?

Hæc obligatio probabilis surgit ex voto
ex Ecclesiae constitutione annexo susce-
ptioni sacrorum ordinum. n. 68.

Suscipiens ordinem sacrum; & ignorans
annexum votum, ad quid teneatur. n. 69.
Quid in foro externo? n. 66.

QUÆSTIO 4.

In Tit. 4. De Clericis non residen-
tibus in Ecclesia vel praben-
da?

Quid residentia? n. 85.

ARTICULUS 1.

Qua beneficia obligent ad residen-
tiam?

Unde oriatur hæc obligatio? n. 86.

An omnia beneficia exigant residentiam
formalem? n. 92.

Quæ beneficia in specie requirant residen-
tiam formalem. n. 93.

Etiā personatus, Portionarij, assisij. n.
94.

Quid de primoribus Ecclesiae statuerit Trid.
n. 95.

Quid de beneficio simplici? n. 100.

ARTICULUS 2.

Quo jure beneficiati ad residentiam
obligentur?

An obligatio residentiae Juris Divini, vel na-
turalis, vel Ecclesiastici. n. 101.

Quid, si consuetudo in contrarium. n. 102.

Consuetudo collegij alicujus introducta in
proprium commodum, quid valeat. n.
106.

Consuetudo potest tolli per contrariam con-
suetudinem. n. 108.

Improbatur consuetudo sub anno Censu,
aliis committendi Ecclesias curatas. n.
109.

Absentia per bimestre potest concedi ab Or-
dinario. n. 111.

Quid circa hoc Trid. n. 112.

Quid statutum circa Canonicos, si absint
ultra tres menses. n. 113.

ARTICULUS 3.

De causis ab obligatione residentiae. n. 114.

Beneficiario licet abesse à beneficio studio-
rum causâ. n. 116.

Qualiter hoc privilegium intelligendum.
n. 118. & sequentibus.

Potest abesse obedientiae causâ. n. 120. &
sequentibus.

Quis facultatem non residentiae cum jure
percipiendi fructum concedat. n. 122.

ARTICULUS 4.

De poenis culpabiliter non residentium.
n. 134.

Citandi prius, & monendi. n. 135.

Qui comprehendantur sub decreto de penali
privacionis fructuum. n. 140.

QUA

INDEX.

QUÆSTIO 5.

In Tit. s. De præbendis & dignitatibus.

ARTICVLVS 1.

De Rubrica hujus tituli. n. 141.
 Quid veniat nomine præbendæ? n. 142.
 Quid nomine dignitatis? n. 145.
 Dignitates sunt inæquales. n. 145.
 Dignitas personatus, & officium differunt. n. 148.
 Quid veniat per prælationem, vel dignitatem in voto simplici Professorum Soc. Jes. ? n. 149.

ARTICVLVS 2.

Quid sit beneficium Ecclesiasticum? n. 150.
 Quid intelligatur de reservatione beneficiorum in regulis Cancellariæ Apostolicæ? n. 153.
 Non potest erigi beneficium sine auctoritate Episcopi. n. 155.

ARTICVLVS 3.

Quotuplex sit beneficium Ecclesiasticum? n. 158.
 Quid beneficium Regulare & Saculare? n. 159.
 Possessione beneficij per 40. annos mutatur status. n. 160.
 Quæ præcipua qualitas Beneficij Regularis? n. 162.
 Quæ præsumptio de beneficiis? n. 163. & sequent.
 Quibus beneficium Regulare possit dari. n. 166.
 Beneficium Regulare duplici titulo. n. 172.
 Ut beneficium naturam mutet præscriptione, quid jus exigat? n. 174.
 Quod tempus exigatur ad præscriptionem? n. 175.
 An Secularibus possint conferri beneficia regularia. n. 180.
 An Regularibus beneficia secularia. n. 182.
 Quid de Regularibus jure antiquo. n. 187.
 Ut Religiosus assumatur ad beneficium curatum, quæ licentia. n. 190.
 Quid, si Religiosus semel legitime electus? n. 196.
 Quid faciat Ecclesiæ utilitas? n. 198.
 De beneficiis simplicibus & duplicibus. n. 202.
 Dignitas muneris, & dignitas beneficij. n. 207.
 Beneficij curati substantia. n. 208.
 Quid in beneficiis simplicibus de jure Patronatus necessarium? n. 210. & seqq.
 Beneficia simplicia conferuntur in titulum vel comendam? n. 215.
 Quæ ætas ad beneficium simplex. n. 216.
 Obtinens beneficium simplex potest ordinari ab Episcopo loci. ibid.

Beneficia simplicia non possunt ab Ordinatione converti in curata. n. 217.
 Qualiter possit Episcopus conferre beneficium simplex? n. 218. & seq.
 An beneficiatus obligetur ad horas Canonicas? n. 221. & seq.
 An qualibet dignitas sit beneficium. n. 223.
 Cancellariatus Academiæ approbatæ, & à Papa est dignitas officij non beneficij. n. 224.
 Manuale & non manuale beneficium. n. 225.
 Manualis beneficij revocatio. n. 226.
 An Prælatus validè revocet. n. 229.
 An revocetur morte concedentis? n. 232.
 Parochialia beneficia raro manualia. n. 233.
 Beneficium manuale, an transeat in perpetuum. n. 234.
 An id præster legitimum titulum pro ordinandis? n. 236. & sequent.
 An beneficium concessum revocabiliter manuale sit vel non manuale? n. 242.
 De beneficiis collativis, electivis, & Patronatibus. n. 243.
 Per collationem beneficij nondum acceptatam datur jus collatorio ad beneficium? n. 244.
 Collator intra terminum præfixum debet consensum dare. n. 247.
 Quid beneficium electivum? n. 250.
 Quid de Religioso semel legitime electo? n. 253.
 Quid beneficium Patronatus? n. 254.
 De præstimonis, præceptoris, assisij, seu mansionariis, & portionariis. n. 255.
 Quid præceptoris? n. 257.
 Quid assisij seu mansionarij? n. 258.
 Quid portiones & portionarij? n. 259.
 De residentia Portionariorum. n. 260.
 Quid de plures portiones habentibus? n. 261.
 Quid Conquariorum. n. 262.
 Portio integra, & dimidia. ibid.
 De Patrimonio. n. 263.
 Patrimonio sufficit pro titulo ad Ordines. n. 264.
 Non est beneficium Ecclesiasticum. n. 265.
 Patrimonio habens potest petere beneficium. n. 266.
 Quale patrimonium sufficiens ad titulum. n. 267.
 De Commendis. n. 269.
 Jus commendatarij perpetui. ibid.
 Ecclesia parochialis potest commendari ab Episcopo. n. 270.
 Debet ad hoc esse legitima ætas in Clerico. n. 271.
 Olim Ecclesiæ commendabantur ad tempus. n. 276.
 An etiam post Trid. comendæ temporales sint in usu? n. 278.
 Quid beneficium Ecclesiæ Collegiatæ? n. 279.
 Quid Ecclesiæ numeratæ & non numeratæ? n. 280.
 Quid Sacerdotale? n. 281.

I N D E X

Quid Capellano Sacerdoti? n. 282.
Interpretationes verborum non obstantibus statutis, &c. ex statuto Ecclesiarum. n. 283.
De Capellanis varia à n. 284. & seq.
Quid possit Prælati & Capitulum in præbenda vacante oneris imponere? n. 289.
Quid circa obligationem celebrandi quotidie? n. 290. & seq.
De beneficiis Magistralibus, Monocolaribus, de mensa, & patrimonialibus. n. 296.
Magistrale, seu Doctorale beneficium. ibid.
Beneficium Monocolare est unicum in aliqua Ecclesia. n. 297.
Beneficium per schedulam à Papa est Consistoriale, & quid non Consistoriale. n. 298.
Beneficium de mensa. n. 299.
Beneficium patrimoniale quid? n. 300.
De beneficiis litigijs. n. 301. **Uniformibus.** n. 302. **Incompatibilibus.** n. 303.
Unde oriatur incompatibilitas? 304.
Pœna similia admittentium. n. 306. & 307. & seq.
Non intelliguntur de dignitate & canonicatu in eadem Ecclesia. n. 314.
Quid beneficium curatum? n. 316.
An Vicariatus, Officialatus, Decanatus beneficia curata? n. 317.
Quid Decretum Tridentini circa plura beneficia curata? à n. 319.
Personatus cum cura vel præbenda cum Parochia quando subsistant. n. 324.
Duo Episcopatus, duæ Abbaciz, duæ Parochiz, duæ Vicariæ perpetuæ, duæ dignitates, duo personatus sunt de jure incompatibiles. n. 328.
Quid de duobus Canonicatibus, beneficiis uniformibus & simplicibus? à n. 330.
Potest idem esse Præpositus in eadem Ecclesia. n. 335.
Potest de consuetudine obtinere duas Capellaniâs. n. 336.
De vacatione prioris beneficii per ademptionem. n. 338.
Ad pluralitatem beneficiorum excipiuntur Ecclesie Cardinales, Regum filij. n. 342.
Quid statutum circa resignationem, retinentis plura beneficia? n. 343. & seq.
Quæ conditiones requirantur, ut primum beneficium vacet ademptione secundi incompatibilis. n. 343.
Quis possit dispensare in pluralitate beneficiorum? n. 351.
Quæ causa requiratur? n. 354.
De recta intelligentia rescriptorum. n. 355.
Dubia aliqua circa dispensationem prædictam. à n. 356.
De limitatione rescriptorum. à n. 367.
De reliquis beneficiorum divisionibus. à n. 371.
Quæstiones aliquæ in hac materia. à n. 373.
Reservationes in corpore juris. n. 375.
An favorabiles? 376.
Quid beneficium devolutum? n. 377.

Vicaria? n. 378.
De necessaria sustentatione Clericis debita vel competente. n. 379.
Clerici primum vivebant in communitatibus. ibid.
An, & qualiter præbenda teneatur Canonici? n. 381.
Quid veniat nomine sustentationis? ibid.
Quid nomine familiaris? n. 383.
Potest Canonicus stare sine præbenda. n. 389.
De sustentatione assignanda Parochis & aliis Curatis. n. 392.
Quid de beneficiis regularibus unitis? n. 396.
De Vicariis Regularium in Ecclesiis incorporatis. n. 400.
Reditus incerti an computandi in portionem sustentationis. n. 401.

ARTICVLVS 5.

De modis acquirendi beneficium Ecclesiasticum. n. 404.
An beneficia Ecclesiastica jure consanguinitatis acquiri possint? n. 405.
De jure, quod acquiritur provisus in beneficio. n. 407.
De modis acquirendi beneficium. n. 415.

ARTICVLVS 6.

De potestate conferendi beneficia. n. 422.
De jure præventionis. n. 423.
De jure concursus. n. 428.
Quid in provisionibus beneficiorum possint alij Summo pontifice inferiores? n. 432.
An, & quid possint Episcopi, & Prælati ad constituendas pensiones, beneficiorum uniones. n. 440.

ARTICVLVS 7.

De habilitate recipientium beneficia Ecclesiastica. n. 441.
Quæ intentio requiratur in recipiente? n. 442.
An valeat consuetudo non admittendi alii illastres. n. 443.

ARTICVLVS 8.

De litteris beneficalibus. n. 447.
Quotuplex sit mandatum Apostolicum? n. 448.
Distributiones quotidianæ. n. 451.
Subrogatio apud Juristas. n. 454.
Devolutio, intrusio, retrahctio quid? à n. 456.
Quæ beneficiorum conditiones exprimentur sint pro mandatis Apostolicis obtrimentis? n. 463.
De reliquis ad mandata Apostolica pertinentibus. n. 482.
Quæ sit vis mandati Apostolici? ibid.
Per verbum fiat quoad substantiam. n. 483.
Deductiones aliquæ ex vi mandati Apostolici. à n. 486.
An valeat dispensatio ex causa falsa tempore? n. 491.

INDEX

Sufficit, si narrata verificentur tempore executionis. n. 499.

Quid circa mandata Apostolica in materia provisionis de beneficiis? à n. 508.

Quando conceditur potestas conferendi beneficii diocesis, non conceditur facultas conferendi Ecclesiam Cathedralium aut beneficii Civitatis. n. 510.

De beneficiis reservatis in genere. n. 522. Art. 9.

ARTICVLVS IO.

De reservationibus clausis in corpore juris. n. 527.

Quae beneficia reserventur per capitulum de praebeendis in 6. n. 532.

ARTICVLVS XI.

De reservationibus extra corpus juris & contentis in extravag. n. 544.

De reservationibus in aliis Pontificum bullis. n. 545.

De reservationibus contentis in regulis cancellariae Apostolicae. n. 547.

De beneficiis reservatis per concordata Germaniae. n. 566.

Moderatio extravagantis ad regimen. n. 567.

Item placet de electione Canonica. n. 568.

De ceteris & mensibus papalibus. n. 569.

Placet similiter de annatis & quindenariis. n. 572.

De clausulis concordatorum. n. 583.

ARTICVLVS XII.

De regulis cancellariae Apostolicae. n. 589.

Ad regulam primam de reservationibus generalibus & specialibus. n. 590.

Ad regulam secundam de reservationibus Ecclesiarum Cathedralium. n. 591.

Ad regulam 3. 4. 5. tam. à n. 592.

Ad regulam nonam de reservatione octo mensium Apostolicorum, & alternatione pro Episcopis residentibus. à n. 593.

Ad regulam 10. de litteris in forma communicatione congrui expediendis. n. 594.

Ad regulam 11. de declaratione reservationis factae per praedecessores. n. 595.

De revalidatione litterarum, gratiae & iustitiae. n. 596.

Ad regulam 13. de revocatione unionum. n. 597.

Ad regulam 14. revocatio facultatum concessarum. ibid.

Ad regulam 15. de reservatione facultatum conferendi beneficia reservata. ibid.

Ad regulam 16. de dictionibus numeralibus. n. 598.

Ad regulam 17. de concurrentibus in data. n. 599.

Ad regulam 18. de non dolendo jus quassatum. n. 600.

Ad regulam 19. de viginti. n. 601.

Ad regulam 20. de idiomate. n. 606.

Tom. III.

Ad regulam 21. de impetratione beneficii vacantis. n. 607.

Ad regulam 22. de unionibus. n. 608.

Ad regulam 23. de vendicantibus. n. 609.

De male promotis, reg. 24. ibid.

Regula 25. de moneta. ibid.

Ad regulam 26. de beneficiis vacaturis. n. 610.

Ad regulam 27. de non iudicando juxta formam supplicationum. n. 611.

Ad regulam 28. de producendis regulis cancellariae. n. 612.

Ad regulam 29. de subrogandis colligantibus ibid.

De verosimili noticia. n. 613.

An non valeant commissiones causarum? n. 614.

De signatura per fiat. n. 615.

De annuali. n. 616.

De trienniali. n. 617.

De non appellando ante definitivam. n. 619.

An non steret commissioni post conclusionem. n. 620.

De litteris Religiosorum expediendis. n. 621.

De clausulis in resignatione ponendis. n. 622.

De supplendis defectibus. n. 623.

De derogatione iuris Patronatus. n. 624.

De commendis. n. 625.

De reformationibus litterarum. n. 626.

De consensu in resignationibus, & pensionibus. n. 627.

De beneficiis vacaturis per ingressum religionis. n. 628.

An non valeat impetratio. ibid.

De facienda executione. n. 629.

De dispensationibus in gradibus consanguinitatis. ibid.

De defectu natalium. n. 630.

De clausulis ponendis in litteris indulgentiarum. n. 631.

De indulgentiis concessis ad iustitiam. n. 632.

De exprimendo valore beneficiorum. ibid.

De clausulis ponendis in beneficiis vacantibus. ibid.

De qualitatibus beneficii impetrandi exprimentis. n. 633.

De beneficiis vacantibus per contractum matrimonij. ibid.

De clausulis ponendis in litteris Religiosorum. ibid.

De translatione Religiosorum. n. 634.

De absolute à censuris ad effectum litterarum. n. 635.

De beneficiis vacantibus tempore obitus Papae. n. 636.

ARTICVLVS VLT.

De reliquis ad hunc titulum pertinentibus.

Præbendæ & dignitates non debent dividi, nec permutari. n. 637.

Prælati & Capitulum præbendæ vacanti possunt onus aliquod honestum imponere. 638

(b)

Nec-

Necdum habenti præbendam debentur interim distributiones quotidiana: n. 639.
 Clericus absens mediante alio potest accipere investituram beneficii. n. 640.
 Episcopus unam præbendam vacantem ex rationabili causa potest dividere in duas. n. 641.
 Propter paupertatem præbendarum Ecclesie Cathedralis potest Episcopus eis, etiam in perpetuum annectere capellas. n. 642.
 Impetranti potest provideri de beneficio etiam curato. n. 643.
 Solæ commendæ perpetuæ sunt in usu. n. 646.
 Probabilius est, morte commendatarii non vacare beneficium. n. 647.
 Commendatarius non habet beneficium commendatum in titulum. ibid.

QUÆSTIO 6.

In Tit. 6. De Clerico agrotante, vel debilitato.

De inhabilitate Præpositorum, & Rectorum Ecclesiarum. n. 649.

ARTICULUS 1.

An Clericus inhabilis amittat beneficium, vel fructus ejus. n. 650.
 An Clericus infirmitate impeditus à functionibus officij sui removeri possit. n. 653.

ARTICULUS 2.

Qualiter beneficium providendum, ubi ejus Clericus agrotat, vel debilitatus est. Ecclesie functionibus destituta providendum. n. 655.
 An coadjutoria sit beneficium Ecclesiasticum? n. 656.

ARTICULUS 3.

Quis possit dare coadjutorem Episcopis, vel aliis ex superioribus? n. 659.
 Quis valeat dare coadjutores aliis beneficiatis Episcopo inferioribus. n. 663.
 An Episcopi & similes, cum opus fuerit, beneficiatis deputare coadjutorem, possint illum deputare perpetuè & irrevocabiliter. ibid.
 Ab inferiore summo Pontifici non possunt constitui coadjutores, nisi temporales. n. 664.
 Coadjutorem cum jure successionis solus summus Pontifex dare potest. n. 665.
 Episcopo & superioribus eo, in casu impedimenti, ex morbo, lenio, vel debilitatione, licet sibi substituere coadjutorem. n. 670.

ARTICULUS 4.

Quæ requirantur in coadjutore dando? n. 672.
 Unde, & ex quibus relictibus coadjutori providendum sit? n. 673.
 Quid juris habeat coadjutor temporalis? n. 674.

ARTICULUS 5.

De Coadjutore in specie. n. 700.

§. 1.

De Coadjutore cum jure successionis.

Ejusmodi coadjutorie non dantur, nisi urgente necessitate, vel evidenti utilitate Ecclesie. n. 677.
 An petente coadjuto, teneatur ipse loco coadjutor inservire? n. 678. & seq.
 An petente coadjuto deberet inservire coadjutor, quod ipse coadjutus excusetur propter infirmitatem, vel aliud impedimentum? n. 681.
 An coadjutori rectè detur sedes coadjuti? vel ultima post omnes proprietarios. n. 685.
 Coadjutori competit vox activa & passiva in electionibus Canonicatum, vel in aliis officiis, sede vacante, quæ competunt coadjuto ratione præbendæ. n. 686.
 Utrum coadjutor Decani, in ipsius absentia, pedum ablationem, similesque functiones, quæ Episcopo, & ipsius loco, Decano competunt, exercere valeat. n. 687. & seq.

§. 2.

De Coadjutore temporalis.

An coadjutor temporalis gaudeat eodem jure absentia, quo coadjutus? n. 691.
 An coadjutor temporalis aequè, ac coadjutus teneatur ad residentiam? n. 692.
 An excommunicato coadjuto inservire possit coadjutor, & lucrari fructus? n. 693.
 Quando finiat officium coadjutoris temporalis? n. 694.
 An coadjutor non residens privari possit coadjutoria? n. 695.
 An coadjutoria inducat incompatibilitatem cum quolibet alio beneficio, sive habito à coadjutore, sive habendo? n. 696.
 An coadjutor cedere possit coadjutorie invito coadjuto? n. 697.
 An coadjutor teneatur subire opera aliorum juniorum Canonicorum? an solius coadjuti? n. 698.
 An Ecclesie Cathedralis, coadjutorum à Papa datum, possint recusare? n. 699.
 An coadjutor teneatur mentionem facere de beneficii oblatione, ut coadjutoria firmata sit? n. 700.
 An Coadjutor Episcopi, vel Praelati beneficia conferre possit? n. 701.

QUÆSTIO 7.

In Tit. 7. De institutionibus.

ARTICULUS 1.

Quid sit institutio Canonica? n. 702.
 Et quomodo acquirenda sint beneficia Ecclesiastica, videndum est sequentibus articulis.

ARTI.

ARTICULUS 2.

Quibus competat jus instituendi?

§. 1.

Quibus competat providendi beneficiis collativis?

Quale jus ex collatione acquirat collatarius? n. 709.

An liceat conferre beneficia ecclesiastica digno prætermissio digniore? n. 710. & seq.

In Ecclesiis parochialibus vacantibus requiritur examen per concursum. n. 717.

In beneficiis collativis electio debet esse penes Episcopum. n. 718.

Præsentatus, si unus tantum sit, prius examinandus est à deperatis, si beneficium fuerit de patronatu laico. n. 719.

Episcopus ex præsentatis à Patrono Ecclesiastico potest ex approbatis per examen eligere digniorem. n. 720.

Plures ex approbatis æquè digni, pro beneficio collativo, sunt in arbitrio collatoris eligendi. n. 721.

Episcopus non tenetur instituere minus dignum, etsi Patronus Ecclesiasticus ex approbatis eam eligeret. *ibid.*

§. 2.

Quibus competat jus providendi beneficiis patronatis. n. 722.

Jus instituendi præsentatos, seu per institutionem providendi de beneficiis patronatis jure communi spectat ad Episcopum. n. 723.

An idem possit Capitulum sede vacante? n. 724.

An Vicarij generalis Episcoporum ex vi vicariatus, absque alia speciali commissione, possint instituere ad præsentationem Patroni? n. 725. & seq.

An summus Pontifex valide instituat in beneficiis patronatis clericum, præteritâ Patroni præsentatione? n. 732.

An legati de latere? *ibid.* An Episcopi? *ibid.*An hi teneantur instituere præsentatum, si Patronus ei non assignavit competentem sustentationem ex redditibus Ecclesiæ patronatæ intra terminum ab institute præfixum? *ibid.*

§. 3.

Quid juris habeant Regulares circa Vicarios instituendos in Ecclesiis, sibi unitis vel incorporatis? n. 733. & seq.

Regularibus non competit jus instituendi Vicarium in Ecclesiis Parochialibus vel curatis, ipsis solum jure non pleno unita, omnimodum quoad sola temporalia incorporata. n. 736. & seq.

In Ecclesiis Parochialibus, vel curatis, quæ Regularibus pleno quidem jure, sed non plenissimo incorporate sunt, jus præsentandi Vicarium spectat ad Regulares. n. 740.

Jus examinandi, & instituendi Vicarium spectat ad Episcopum. *ibid.*

In Ecclesiis Regularium, ipsis incorporatis, Vicarij instituendi sunt per Ordinarios locorum, non autem ipsos superiores Regulares. n. 741. & seq.

An in Ecclesia taliter unita Vicarius debeat esse Sæcularis vel Regularis? n. 750.

Ex quibus causis, in quibus Ecclesiis, & à quo constitui possit Vicarius perpetuus? n. 751.

Ex quibus causis soleat constitui Vicarius ad tempus? n. 752. & seq.

An Superior Regularis, volens in ejusdem Parochia, sibi subjecta, constituere novum Vicarium, in ea diocesi jam semel approbatum teneatur Ordinario rursus præsentare pro approbatione, vel tantum insinuate, se constituere talem Vicarium in eadem diocesi jam approbatum? n. 755. & seq.

ARTICVLVS 3.

De instituendis in Ecclesiis, seu beneficiis Ecclesiasticis. n. 760. & seq.

Examinatus ac approbatus pro sacris Ordinibus, non potest deinde subijci examini pro beneficio simpliciter. n. 763.

Examen novum non est necessarium in provisionibus faciendis de beneficiis causâ permutationis. n. 764.

An, qui obtinent collationem canonicatuum & aliorum simplicium beneficiorum in Ecclesiis collegiatis, vel aliis, &c. teneantur Decreto Tridentini præsentare Episcopis eos, quibus dicta beneficia conferunt. n. 765.

ARTICVLVS 4.

Quid sit institutio, & investitura? n. 766. & sequent.

ARTICVLVS 5.

Intra quod tempus beneficiorum provisiones fieri debeant?

Præbendæ Ecclesiasticæ, seu alia officia in aliqua Ecclesia vacantia non diu suspensa manere debent, sed sunt intra breve tempus conferenda dignis personis. n. 774.

Quale tempus requiratur in providendis Prælatibus principalibus Ecclesiarum Cathedralium & Regularium. n. 775.

Quid faciendum circa tempus in provisione faciendâ. *ibid.*

Tempus faciendæ provisioni Ecclesiarum præfixum, non currat legitimo impedito. n. 776.

An is, qui suâ culpâ incidit in penam, v. gr. privationem juris eligendi, vel conferendi beneficia, excusetur ab ea penâ? n. 777.

Tempus à jure definitum pro faciendâ beneficiorum provisione, nec currat impedito, nec ignoranti vacationem beneficij. n. 778.

(b 2.)

Qualiter in casu negligentia potestas providendi pto ea vice devolvatur ad alium. n. 779. & seq.

Potestas conferendi beneficia, per devolutionem ad alium transiens, cum iisdem conditionibus transit, quae prius annexae illi erant. n. 781. & seq.

An electio Episcopi vel Archiepiscopi, si non fiat in semestri, devolvatur ad alios. n. 783. & seq.

An superior, ad quem potestas eligendi devolvitur, ob negligentiam electorum debeat aliquem eligere ex eiusdem Ecclesiae gremio sive corpore. n. 789. & seq.

An Episcopus in Ecclesiis non numeratis (ubi non est determinatus numerus Canonico- rum) Praelatum & Capitulum compellere possit ad recipiendum eum numerum Canonico- rum? n. 792.

An devolutio tantum fiat in casu negligentiae, vel etiam in casu collationis factae indigne & inhabili? n. 793.

ARTICULUS 6.

De reliquis ad hunc Titulum pertinentibus.

An in Ecclesiis Regularibus Canonico- rum, seu Monachorum, & etiam Monialium institui possint plures, quam ex proventibus & fructibus commode ali valeant. n. 794.

An, si numerus Canonico- rum diminuitur, morte, vel resignatione, &c. numerus ille non possit suppleri instituendo Laicum, vel Clericorum personam idoneam, ut DEO congrue deserviat? n. 795.

An, ut quis capax sit obtinere beneficium Ecclesiasticum, debeat esse Clericus. n. 796.

An nominatio facta per Patronos Laicos etiam de non clerico ad beneficium valida sit ibid. & seq.

An Laicus sit capax retinendi beneficii Ecclesiastici, etiam ex dispensatione. n. 798.

An Vicarij Generales Episcoporum, seu Officiales ex vi officij proprii absque ulla speciali commissione possint instituere praesentatos à Patronis, & electos confirmare. n. 799.

Jus instituendi potest de jure speciali pertinere etiam ad non Episcopum. n. 800.

An is, ad quem spectat collatio beneficiorum, vel praesentario ad illa possit sibi ipsi conferre, se ipsum praesentare, vel instituere? n. 801.

QUAESTIO 3.

In Tit. 8. De concessione praebendae Ecclesiae non vacantis.

Num. 303.

ARTICVLVS 1.

Quot modis beneficia vacent? n. 304.

An beneficium vacare tantum de facto sit verè, ac propriè vacare, seu censetur verè vacans? n. 305.

Utrum beneficium vacet per mortem, per resignationem, vel per privationem? n. 306. & seq.

An vacet beneficium per mortem beneficiarii? n. 308.

An Beneficiarii privati ipso jure ob crimen, teneantur ejus possessionem dimittere ante sententiam judicis declaratoriam criminis? n. 309.

An dispositione Juris Beneficiarius ipso jure privetur beneficio, si expressè vel tacite religionem à Sede Apostolica approbatam professus est? &c. n. 310.

Quomodo privatio beneficii ipso jure doceri differat ab ea, quae fieri debet per judicem. n. 311.

ARTICVLVS 2.

An quilibet vacatia sufficiat, ut beneficium impetrari, conferri, vel promitti possit?

An, & qualiter concedi possint praebendae, vel Ecclesiae non vacantes? n. 312.

Intra quod tempus conferri debeant beneficia vacantia? ibid.

Ad quem devolvatur jus providendi beneficia vacantibus propter negligentiam, seu moram culpabilem collatoris in conferendo? ibid. Patroni in praesentando? ibid.

Quam vim habeant gratiae expectativae, seu mandata de providendo? ibid. & seq.

An, ut beneficium impetrari, & conferri possit, sufficiat, quod vacet de facto, & jure simul? n. 314.

An beneficia vacantia solum de facto impetrari, vel conferri possint. n. 316. & seq.

An beneficia, quae quidem vacant de jure, sed non de facto (aliter nimirum adhuc retinente possessionem saltem coloratam) impetrari possint facta mentione possessionis adhuc penes alterum existentis, non autem hac mentione omilla. n. 319.

Quando dicatur Clericus in possessione colorata beneficii existere? n. 320. & seq.

An, si quis plura beneficia incompatibilia jure resistente possidet, possit superiorum ejus ab illo exigere? n. 322. & seq.

ARTICVLVS 3.

An collatio, vel provisio beneficii in vacantis jure valeat?

Collatio beneficii non vacantis ipso jure est nulla. n. 329.

Duo non possunt unam praebendam obtinere. n. 330.

An tantum collatio beneficii nondum vacantis sit invalida, & non praesentatio, ac institutio, electio, ac confirmatio? ibid.

I N D E X.

An Episcopus poterit admittere renuntiationem beneficii, factam à resignante in favorem tertij. n. 831. & seq.
 An promitti possint beneficia ecclesiastica, antequam vacent? n. 832. & seq.
 Quid sit promissio providendi de beneficio, & quid de beneficio vacaturo. n. 835.
 An ullus Prelatus Ecclesiasticus, Papà inferior, jure suo ordinario possit conferre, aut promittere beneficia vacatura, & nondum vacantia? n. 840.
 An reservatio beneficii vacaturi contineat vim promissionis? n. 841.
 An tantum collationes, & promissiones beneficii non vacantis jure sint nullæ, ac irritæ, vel etiam promissiones, vel provisiones, quæ fiunt à patronis de presentando ad beneficium? n. 842. & seq.

ARTICULUS 4.

De reliquis ad hunc Titulum pertinens.

Quæ hoc articulo continentur, (jam dicta sunt) & quæ adhuc notanda, habentur. n. 845. & sequent.

QUÆSTIO 9.

In Tit. 9. Ne sede vacante aliquid innovetur.

ARTICULUS 1.

Ad quem devolvatur jurisdictio, & administratio sede vacante?

An sede vacante in jurisdictione ac administratione succedat capitulum? n. 851. & seq.
 An idem procedat de Capitulo in casu, quo vacat sedes, seu Ecclesia non Episcopalis, sive secularis sit, sive Regularis? n. 854.
 Jurisdictio Ecclesiæ non Episcopalis sede vacante non transit ad Capitulum, sed ad Episcopum, si talis Ecclesia non sit exempta? n. 855. & seq.
 An Regulares non exempti habeant plures superiores? n. 859.
 An in civilibus causis, si Religiosus v. gr. in Academia, studiorum causâ degens, fiat debitor, coram Episcopo potius judicialiter conveniri debeat, quam coram Abbate? n. 860.

§. 1.

Quid possit Capitulum sede vacante quoad beneficiorum provisionem?

An collatio beneficiorum, quæ sunt de jure solius Episcopi, & libera rectè fiant à Capitulo sede vacante? n. 861.
 An Capitulum Cathedralis succedat Episcopo, sede vacante, in jure conferendi beneficia libera seu collativa, quorum collatio ad solum Episcopum spectat? n. 862.

Tom. III.

An capitulum, sede vacante, succedat Episcopo in potestate eligendi, vel presentandi, quæ proprie spectat ad Episcopum? ibid.
 An Capitulum succedat Episcopo, sede vacante, in collatione beneficii liberi ad Episcopum devoluti propter negligentiam ordinarii collatoris? n. 863.
 An in beneficiis patronatis quoad institutionem, & electivis, quoad confirmationem capitulum sede vacante succedat Episcopo? n. 864.

§. 2.

An Capitulum sede vacante succedat Episcopo in jurisdictione delegata? n. 865.
 An Capitulum sede vacante possit exequi commissionem Episcopo factam. ibid. & seq.
 Capitulum potest exequi defunctorum ultimas voluntates, in quantum spectat ad jus ordinarium Episcopi. n. 867.
 An instituere possit Capitulum Confessarios, absolventes à casibus Episcopo reservatis. ibid. Cognoscere de causis arduis? &c. ibid. An Capitulum, sede vacante, possit assistere matrimonio celebrando juxta formam Trid. &c. ibid.
 An in Ecclesiis Regularibus, sede vacante, etiam in temporalibus administratione de jure communi & ordinario spectet ad Capitulum? n. 868.

ARTICULUS 2.

Quo sensu intelligendum sit, sede vacante, nihil esse innovandum? n. 869.
 An sit inchoata contra Ecclesiam, sede vacante, per sententiam dirimi valeat, & facta teneat? n. 870.
 An, sede Episcopali vacante, aliquid sit innovandum? n. 872. & unio fieri possit, sede vacante? ibid. & seq.
 An contra Ecclesiam, sede vacante, currat præscriptio? n. 875.

ARTICULUS 3.

De administratione Capituli, sede vacante. n. 876.
 An Capitulum, sede vacante, infra octo dies à morte Episcopi teneatur eligere Vicarium idoneum. ibid.
 An, si Vicarius eligeretur in discordia, præferendus sit ex pluribus electis magis idoneus? n. 877. & seqq.
 An Vicarius à Capitulo eligendus sit de necessitate? n. 879.

QUÆSTIO 10.

In Tit. 10. De his, quæ sunt à Prelato sine consensu Capituli.
Num. 880.

(c)

ARTI.

ARTICVLVS 1.

In quibus actibus Prælati Ecclesiarum indigeant consensu Capituli? n. 881.

An actus à Prælato celebratus sine consensu Capituli, si is de iure, vel consuetudine, requiratur, sit validus. *ibid.* & seq.

An presentatio ad beneficium per solum Prælatum facta, absque maioris partis Collegij consensu, sit ipso iure nulla; vel per sententiam irritanda? n. 882.

Utum Episcopo, cum solo Archi-Diacono, præter assensum maioris Ecclesiæ, Canoniciis, vel Ecclesiis conventualibus, ad quas pertinet jus Patronatus, liceat conferre perpetuo vacantes Ecclesias baptismales? n. 883. & seq.

ARTICVLVS 2.

In quibus actibus Prælati Ecclesiarum indigeant consilio Capituli?

An in actibus, in quibus non est magnum præjudicium Ecclesiæ, sicut assensus, in rebus maioris momenti, præcisè requiratur consilium? n. 886.

An actus à Prælato facti sine consilio Capituli habeant firmitatem? n. 888. & seq.

QUÆSTIO II.

In Tit. 11. De his, quæ sunt à majori parte Capituli.

ARTICVLVS 1.

Quid hic veniat nomine Capituli? n. 891. & sequent.

An appellatione Capituli etiam veniat Prælati? n. 893.

Qui Prælatorum appellatione propriè veniant? n. 895.

An Portionarij, & similes Clerici in aliqua Ecclesia Cathedrali vel Collegiata sint membra seu partes Capituli? n. 896.

ARTICVLVS 2.

Quæ censeri debeat major pars Capituli? n. 897.

An, quando dicitur in sacris Canonibus, in universitatibus Ecclesiasticis prævalere regulariter, quod sit à majori parte, debeat intelligi præcisè de majori quoad numerum, vel majori quoad rationem & zelum? *ibid.*

An, quando in Regula, vel constitutionibus alicujus ordinis dicitur, electus v. gr. qui habet majorem partem, debeat intelligi de majori legaliter, vel sufficiat major materialiter? *ibid.* & seq.

An, quod sufficiat præcisè major materialiter, & solo numero? an major legaliter. n. 900.

ARTICVLVS 3.

Qualiter veniat intelligendum, factum à majori parte Capituli, censeri factum à toto? n. 901.

An sufficienter verificetur faciendum, quod consenserit Capitulum, esto, non consenserint omnes, sed solum major & senior pars Capitali? n. 903. & seq.

Ac quilibet de Capitulo, ei, quod careturum major, & senior pars concludit, contradicere possit? n. 905.

QUÆSTIO II.

In Tit. 12. Ut Ecclesiastica beneficia sine diminutione conferantur.

ARTICVLVS 1.

An collatores beneficiorum Ecclesiasticorum, teneantur beneficia conferre sine diminutione? n. 907.

Utum, qui dat spirituale beneficium, proventus ante donationem percipiat? n. 908.

Utum ante donationem constituat, ut ipsi proventus retineantur ad tempus pro causa justa & necessaria aut conveniat cum eo, qui accepit beneficium, seu cum mediatore, quocumque, ut officio illo concessio retineat ipse sibi proventus? *ibid.*

ARTICVLVS 2.

An collator beneficij vacantis, ex causa æris alieni, ad tempus licitè reservee ejus fructus? n. 910. & seq.

An Episcopis & beneficiorum collatoribus ex causa justa & necessaria liceat ad tempus reservare fructus beneficiorum, si eos ante donationem beneficij perceperunt? n. 912.

An retentio fructuum liceat ad quoscunque fines? *ibid.*

An retentio fructuum facta in provisionibus beneficiorum, qui in pios usus non convertuntur, vel simoniaci habis, vel foridicæ avaritiæ suspicionem habeat? n. 913.

An fructuum reservationes in collationibus beneficiorum cessante justâ & necessariâ causâ, ad pios usus pertinente, spectato jure communi possint licitè fieri sine privilegio vel licentia Papa? *ibid.*

An possit Episcopus cum Capitulo statuere, ut cetera pars fructuum primi anni, ex beneficiis in sua diocesi vacantibus, applicetur ad fabricam Ecclesiæ Cathedralis, si necessitas exigat? n. 914. & seq.

ARTICVLVS 3.

Qualiter pensionibus beneficia gravari possint à Collatoribus?

S. 1.

De Pensionibus in genere.

Quid, & quoruplex sit pensio? n. 916. & seq.

An pensio sit beneficium Ecclesiasticum propriè dictum? n. 918.

An habens pensionem sustentanda vite sufficientem, ad ejus titulum in sacris promovendi possit? n. 919.

INDEX.

An, sine consensu Episcopi, pensio, ad quam quis in Sacris ordinatus est, possit renun-
tari? n. 920.

An, habens pensionem perpetuam debeat ejus
facere mentionem in supplicatione pro be-
neficio impetrando? n. 921.

An pensio, quam quis cum consensu Papæ re-
nuntians suo beneficio sibi reservat in eod-
em, sit propriè beneficium Ecclesiasti-
cum? n. 922.

§. 2.

An quis possit beneficiis imponere pensiones?
n. 924.

An beneficio vacanti pensiones imponere,
possint collatores ejus? n. 925.

An Legati à latere possint imponere pensiones
illis beneficiis, quæ jure suo conferre pos-
sunt eo modo, quo Ordinarius. n. 926.

§. 3.

Quibus, & in qua quantitate, quando, & in
quibus beneficiis concedi, aut imponi pos-
sint pensiones? n. 927. & seq.

An, quando pensio imponitur beneficio, ad
validam impositionem ejus, etiam à Papa
factam, exigatur consensus Beneficiarii? n.
930. & seq.

Ad quid obligetur pensionarius? n. 933.

An obligatio solvendi pensionem transeat ad
successorem Beneficiarii gravati? ibid.

An in supplicatione, quæ fit Papæ pro pen-
sione constituenda, in beneficio patrona-
to, fieri debeat mentio de qualitate benefi-
cij? ibid.

An pensionis jam adeptæ? ibid.

Quibus modis pensiones extinguantur? ibid.

An sperans beneficium possit promittere pen-
sionem inde solvendam? ibid. & seq.

ARTICULUS 4.

Quid sit unio beneficiorum? n. 936.

§. 1.

Quot modis fiat unio beneficiorum? n. 937.
Unde possimus cognoscere unionem factam,
esse principaliter, vel accessorie. n. 938.

An accessorie unitum alteri, vacare mortuo,
vel remoto Rectore principali permurari,
vel resignari possit? n. 940.

An unio beneficiorum æque principalis præ-
stet, ut beneficia inter se communicent.
n. 941.

An beneficia vel Ecclesie uniri, vel incorpo-
rari possint alteri? n. 942.

§. 2.

Quis habeat potestatem uniendo beneficia?
n. 943.

An etiam Episcopi habeant potestatem uniendo
beneficia? n. 944. & seq.

An Vicario Generali Episcoporum potestas
uniendo beneficia competat seclusâ com-
missionis specialis? n. 947.

An Archiepiscopus possit unire beneficia suæ
diocesis, sicut Episcopus? ibid.

An Legatus à latere possit unire beneficia suæ
provinciæ? ibid.

§. 3.

Quas ob causas, & qualiter fieri possint unio-
nes beneficiorum? n. 948. & seq.

An, si Episcopus faciat unionem, debeat fieri
cum consensu Capituli? n. 950.

§. 4.

Quæ circa beneficiorum unionem statuerit
Tridentinum? n. 951. & seq.

An unio facta seminatio puerorum valeat abs-
que consilio duorum Clericorum? n. 954.

An aliquis, qui habet beneficia in tali diocesi,
sit exemptus à contributione? n. 955.

Qui exempti sunt à contributione? n. 956.

An Episcopus possit seminariis unire benefi-
cia? n. 957.

Quid statuerit Tridentinum circa Ecclesias
Parochiales? n. 958. & seq.

A quo, & ex quibus causis dissolvi possit unio
Ecclesiarum semel facta legitime. n. 961.

An per locorum Ordinarios jure novo possint
fieri uniones beneficiorum, prout poterant
jure antiquo? n. 962.

ARTICVLVS 5.

De Dismembratione Beneficiorum.

Quid sit dismembratio beneficiorum? n. 963.

An Ecclesie Pralati, Papæ inferiores, possint
facere dismembrationem? n. 964.

An Episcopus beneficio simplici possit appli-
care fructus ex oratoriis, vel capellis, Ec-
clesie curatæ unitis? n. 966.

Dismembratio beneficiorum fieri potest vel ad
instantiam ipsius Beneficiarii, vel ex Officio
ab ipso Episcopo. n. 967.

An debeat intervenire consensus Ecclesie Re-
ctoris, quod ejus dismembratio sit ipsâ non
vacante. n. 968. & seq.

ARTICVLVS 6.

De Divisione Beneficiorum.

Quomodo fieri possit divisio membrorum?
n. 970.

An Ordinarii locorum licitè faciant divisiones
beneficiorum? ibid. & seq.

An Episcopi possint licitè & honestè nepoti-
bus suis, & consanguineis, respectivè pau-
peribus (si aliis sint idonei) beneficia
conferre? n. 974.

§. Vnicus.

An ex justa causa fieri possit ab Ordinariis di-
visio præbendarum? n. 976.

An Episcopus ex rationabili causa possit præ-
bendas vacantes dividere, &c. n. 977.

Quomodo, aut unde Episcopus, si post ejus-
modi divisionem non sufficiant reditus præ-
bendarum?

congrua sustentatione utriusque Beneficiati noviter instituti, possit integrare urrique praeendam, seu complere ad sufficientiam congruae sustentationis? n. 978. & seq.

ARTICULUS 7.

De reliquis ad hunc Titulum pertinentibus.

An collator beneficii possit cum collatario patris de fructibus, vel eorum aliquâ parte relinquendis collatori? n. 984.

An, quamvis pensiones Ecclesiasticae in multis cum beneficiis & portionibus conveniant, in re tamen, & propriè loquendo sint beneficia Ecclesiastica? n. 985. & seq.

An cognoscere, & decernere super excessu pensionis beneficiariae spectet ad Iudicem ecclesiasticum? n. 988.

An per unionem beneficiorum, quae sit ab ordinariis locorum, possint tolli onera, quae beneficiis unitis incumbant ante, seclusâ dispositione summi Pontificis? n. 989. & sequent.

QUAESTIO 13.

In Tit. 13. De rebus Ecclesiae alienandis vel non.

ARTICULUS 1.

Quid, & quotuplex sit contractus? n. 993. & sequent.

Quid sit contractus strictè sumptus. n. 996. & sequent.

An obligatio per ordinem, ad quam definitur contractus propriè dictus, accipiatur tantum pro naturali, & non pro civili? n. 998. & seq.

Quomodo contractus dividantur. 1003.

Quid sit contractus onerosus? n. 1004.

Quid contractus bonae fidei? n. 1005.

Quid contractus formales seu expliciti? 1006.

Quid sint contractus, qui re perficiuntur? n. 1007.

ARTICULUS 2.

De his, quibus confirmantur contractus, Num. 1013. & seq.

An contractus jure invalidi confirmantur juramento. n. 1017.

An confirmetur contractus per secundum juramentum contra primum? n. 1027. & sequent.

ARTICULUS 3.

De modis, quibus solvantur contractus, Num. 1032.

S. 1.

An, & qualiter solvantur contractus novatione, vel delegatione?

Quid sit novatio? n. 1033.

An substitutio contractus conditionati loci absoluti sit novatio? n. 1035. & seq.

Quomodo delegatio intelligenda sit? n. 1038. & seq.

S. 2.

An, & qualiter solvantur contractus compensatione?

Quid sit compensatio? n. 1040.

Quid requiratur ad compensationem? n. 1041.

An compensatio fieri possit quoad quantitatem aequalem, quando unus plus altero debet? n. 1042.

Quandiu jus opponendi compensationem daret? n. 1043.

An compensationi sit locus, ubi debitum opponentis est solum naturale, alterius autem naturale & civile? n. 1044.

An debitum unius speciei possit compensari debito speciei alterius? n. 1045. & seq.

An compensationes fieri possint in omnibus sine discrimine actionum realium, vel personalium inter se? n. 1049.

Utrum detur compensatio rei iudicatae soluta, vel solvenda? n. 1050.

An Legatarius, cui quid relictum est sub conditione dandi, satisfaciat conditioni per compensationem eius, quod sibi debetur? n. 1051.

Utrum, quando debitor aliquid legat, censetur compensare debitum accessorium, nimirum lege vel statuto. n. 1052.

S. 3.

An, & qualiter solvantur contractus acceptilatione?

Quid sit acceptilatio? n. 1053.

Quotuplex sit acceptilatio? ibid.

Quid sit stipulatio? n. 1054.

Quomodo dividatur stipulatio? n. 1055.

An acceptatio habeat vim tollendi obligationem? n. 1056. Qualiter acceptilatio sit ineunda, ut paria liberationem? ibidem.

Quae obligationes extinguantur acceptilatione vulgari? ibid.

Quae acceptilatione Aquilia? ibid.

Quomodo acceptilatio differat ab Apocha? ibid.

Quid in hoc possit Procurator, Tutor, Curator, & similes? ibid.

An acceptilatio inutilis habeat vim pacti utilis? ibid. & seq.

S. 4.

An, & qualiter solvantur contractus solutione? n. 1058.

Quid requiratur, ut solutio rectè fiat, & operetur effectum extinguendi debitum? n. 1059.

An obligatus in diem possit solutione, etiam prius facta, debitum extinguere? seu, an solutio ante diem rectè fiat? n. 1060. & sequent.

INDEX

Quibus personis possit fieri solutio cum effectu, ut censeatur creditor facta? n. 1061. & seq.

Si debitor ex pluribus causis obligatus (debeat 100. ex empto, 100. ex mutuo, 100. ex legato, &c.) solvat 100. cujus debiti liberationem operetur talis solutio? n. 1063.

An solutio partis recte fiat, & liberet? n. 1063.

ARTICVLVS 4.

De habilitate contrahentium.

An quis ex vi status Religiosi reddatur inhabilis ad celebrandos contractus? n. 1067.

An Regulares solenniter professi sint capaces, suæ personæ particularis nomine celebrare contractus? n. 1068.

An Clerici non Regulares sint capaces celebrare contractus? n. 1069.

§. 1.

An possint prodigi, & pupilli contrahere, seu pacisci? n. 1070. & seq.

Utrum pupillus sine Tutoris autoritate possit sibi alterum civiliter obligare. n. 1074. & seq.

An contractus à jure simpliciter irritati censeantur irritari, ut nec naturaliter, seu in conscientia obligent? n. 1076.

An, quamvis contractus pupillorum sine tutoris autoritate celebrati ipso jure sint irriti, saltem civiliter, illos eximant etiam ab obligatione naturali, seu in conscientia? ibid. & seq.

§. 2.

An sine curatoris autoritate possint minores, & filii familias contrahere, & alienare bona castrensis, vel quasi, si curatorem habent. n. 1083.

An, si curatorem non habent. ibid.

An indigeant consensu curatorum, ut possint obligari realiter? ibid.

An, ut personaliter? ibid.

An filii familias possint considerari quoad diversa bona, quæ habent? & an, & qualiter super illis contrahere possint? n. 1084.

Quid sint bona quasi castrensis? n. 1083.

Quid profectitia? n. 1087.

An cum consensu patris alienatio facta à minorennibus in bonis adventitiis valeat? n. 1091.

An filius habeat à patre, ut cum bonis profectitiis negotietur? n. 1092. an secus. ibid.

An citra consensum patris se obligare valeant minorenes? n. 1093.

Qualiter Regulares, vel alii Ecclesiarum Administratores celebrare possint contractus rerum suarum, aut administrationi suæ commissarum alienativos. n. 1094.

Utrum quis possit nobis stipulando aut contrahendo, sine mandato nostro, acquirere

Tom. III.

obligationem seu actionem civilem? n. 1095. & seq.

ARTICVLVS 5.

Quid in contractibus operetur dolus? error? metus? conditio? &c. 1097.

§. 1.

Quid in contractibus operetur error, vel dolus? n. 1098.

An dolus sit antecedens, & det causam contractui? n. 1099.

An conjugatur cum errore dolus, vel circa sola accidentia, vel circa substantiam, aut accidentia, in quibus error redundat in substantiam? ibid.

An etiam tunc jure naturali teneat talis obligatio, quam patit contractus, cui causam dedit dolus promissarij? n. 1100. & seq.

An contractus dolo malo, & antecedente unius è contrahentibus celebrati jure positivo sint validi? n. 1102. & seq.

Utrum contractus unicus è contrahentibus dolo initis, rescindi possint? n. 1106. & sequent.

§. 2.

Quid in contractibus operetur metus? n. 1109?

An contractus ex metu etiam gravi, sed naturaliter inducto vitientur jure naturali? n. 1110.

An sponsalia de futuro vitientur jure naturæ? ibid.

An contractus partium consensu, vel jure humano initi ex metu gravi, injuste ac directe incusso ad extorquendum consensum, sive ab uno contrahentium, sive alio tertio sint irriti jure naturæ, n. 1111. & seq.

§. 3.

Quid in contractibus operetur conditio appositæ? n. 1114.

An in desponsationum contractibus conditio de presenti, vel præterito sit suspensiva? ibid.

Utrum conditiones generales, & speciales, quæ tacite insunt desponsationibus, & aliis contractibus sint suspensivæ? n. 1115. & seq.

ARTICVLVS 6.

De qualitatibus generalibus contractuum.

Quanto cum rigore obliget contractus purus? n. 1117. & seq.

Quid dicendum de contractu in diem celebrato? n. 1120.

Quando illis cedat dies? & quando veniat? ibid.

Quid dicendum, quando dies adjectus est incertus? ibid. qualiter contractus in diem differat à contractu sub conditione? ibid.

(d)

Quæ

Qualiter in hoc contractu contingat, debitore esse in mora? *ibid.* An sit contractus conditionalis censendus, quando contractus in diem celebratus est super re, quae non transit ad haeredes? *ibid.* Quid, si dies adjectus sit sub voce aequivoca? *ibid.* Si tanquam terminus extrinsecus? *ibid.* Si primò post determinandus? *ibid.* Si conferatur in tempus, si nupserit? *ibid.* & seq.

Quid sit contractus alternativus? *n.* 1127.

Qualem obligationem contrahat, qui alteri facit promissionem disjunctivam, disjunctio- ne cadente in res non recipientes affectio- nem? *n.* 1128. & seq.

An, si sit in arbitrio creditoris, hoc jus transmittat ad haeredes? *n.* 1133. & seq.

Quid sit contractus annuus? *n.* 1141. Quo- modo differat à legato? *ibid.* Quomodo annuae praestations peti, ac exigi possint? *ibid.* An legatum factum in diem reiterabilem censere debeat perpetuum? *ibid.* & sequent.

Utrum debitum ex contractu annuo, & jus inde natum alteri, transeat ad haeredes? *n.* 1142.

An (si promissarius, tempore contractus an- nui, fuit sub potestate patris) sibi, vel pa- tri totam obligationem acquisiverit? *n.* 1143.

Quid sit contractus, adjectioe poena firma- tus? *n.* 1145.

An poena conventionalis à contrahentibus sta- tuti possit solvenda sine interventu Judicis? *ibid.*

Quando poena ex conventionem partium debeatur in conscientia? *ibid.* an, antequam alter exiger, solvenda sit poena? *ibid.*

Quid, si poena adjecta sit in gratiam Testatoris? *ibid.* & seq.

ARTICVLVS 7.

Quid sit alienatio rerum Ecclesiasticarum? *n.* 1148.

§. 1.

Quid in hac materia veniat nomine bonorum immobilium, & mobilium pretiosorum? *n.* 1149.

Quid immobilium appellatione veniat? *n.* 1150.

Quid veniat nomine mobilium? *n.* 1151.

An pecunia veniat sub mobilibus pretiosis conservandis? *n.* 1152.

An reliquae numerentur inter pretiosa? *n.* 1153.

An legatum pretiosum, Ecclesiae factum, & acceptatum veniat inter prohibita alienari? *n.* 1154.

An res alienari, vel non acceptari possit in ca- su legati rei immobilis, facti monasterio, vel domui Religiosae, incapaci bonorum immobilium? *n.* 1155.

§. 2.

Quae alienationes rerum Ecclesiasticarum sint prohibita? *n.* 1156.

Quae alienatio iure canonico prohibita? *n.* 1157. & seq.

An rerum Ecclesiasticarum immobilium, & mobilium pretiosarum, quae servando servari possunt, extra casus à iure permissos, prohibita sit alienatio? *n.* 1159. & seq.

An, cui prohibitum est, rem aliquam Ecclesiasticam alienare, etiam prohibita sit eius venditio, donatio, permutatio? *n.* 1165. & seq.

Quid veniat nomine Ecclesiae? *n.* 1167.

An nomine alienationis prohibita veniat locatio? *n.* 1168. & seq.

An locatio prohibita sit iure antiquo non tantum, si facta sit in perpetuum, sed etiam si ad longum tempus? *n.* 1170. & seq.

Utrum locatio ultra triennium tantum sit in- valida quoad excessum, & non quoad ipsum triennium? *n.* 1175. & seq.

An inter alienationes prohibitas, etiam ve- niat hypotheca? *n.* 1177.

An nomine alienationis prohibita intelligatur translatio bonorum, vel reddituum uni- us Ecclesiae particulatis ad aliam Ecclesiam? *n.* 1178.

An nomine alienationis prohibita intelligatur unio perpetua unius Ecclesiae cum alia, vel beneficii cum beneficio? *n.* 1179.

An ad unionem requiratur consensus Recto- ris Ecclesiae unioe? *n.* 1180.

Utrum Episcopus possit aliquam partem, vel rem aliquam Ecclesiae vacantis cum consen- su capituli unire alteri Ecclesiae, vel pre- bendae? *n.* 1181.

An quilibet alienatio rei Ecclesiastica prohi- bita sit? *n.* 1182.

An quilibet res Ecclesiastica, servata iuris so- lennitate, licite alienari possit? *n.* 1183.

ARTICVLVS 8.

De solennitate requisita in alienatione rerum Ecclesiasticarum. n. 1184.

§. 1.

De causa iusta alienationis.

Quae, & quae causae censentur iuste iustificandi alienationem rei Ecclesiasticae? *n.* 1185. & seq.

De tractatu Capitulari.

Quid intelligatur per tractatum Capitularem? *n.* 1188.

An tractatus praevius sollemni requiratur in alio- nationibus perpetuis? *n.* 1189.

Utrum sufficiat contractus simul esse factus? *ibid.*

INDEX

An tractatus Capitularis presumatur intervenisse in tractatu alienationis celebrato? *ibid.* & seq.

§. 3.

De Consensu Capitulari.

Utrum consensus Capitularis sit necessarius? 1192. & seq.

An ad alienationem, qua sit nomine Ecclesie, & in perpetuum, vel ad longum tempus sufficiat consensus Capituli tacitus, vel presumptus, aut requiratur expressus? n. 1195.

An alienatio rei Ecclesiastica facta sine legitimo consensu personarum Ecclesiasticarum sit irrita? n. 1196.

An persona Laica habeat potestatem aliquid constituendi, vel usurpandi aliquam jurisdictionem circa feudorum Ecclesiasticorum aut possessionum alienationem, &c. n. 1197.

Utrum sufficiat consensus etiam totius Capituli ad alienationem sine consensu Praelati? n. 1198.

§. 4.

De Subscriptione Capitularium.

An subscriptio Capitularium sit necessaria? 1200. & seq.

§. 5.

De autoritate, & consensu Superioris in alienatione rerum Ecclesie secularium.

Quo simpliciter Superior autoritatem suam possit interponere in alienatione rei Ecclesiastica? n. 1202.

An consensus in minoribus, vel inferioribus, qui ex officio publico praestit, appellentur autoritas? n. 1203.

Utrum autoritas superioris sit de substantia alienationis? n. 1204.

An praeter autoritatem Episcopi requiratur etiam consensus Capituli Cathedralis in alienatione rei pertinentis ad Ecclesiam facularem, Cathedrali inferiori, Episcopo subjectam & Conventu cathedrali? *ibid.*

§. 6.

De autoritate, & consensu Superioris in alienatione rerum Ecclesie regularium.

Quid sit praestare autoritatem in alienationibus rerum Ecclesiasticarum? n. 1205.

Qui ex regularibus censentur superiores? n. 1205.

Qui censentur Superior Praelati Regularis exempti? ac immediate subiecti ipsi Papa? *ibid.*

An in alienatione rei Ecclesiasticae facta a Praelato Regulari non exempto requiratur autoritas Episcopi? n. 1206.

Utrum in alienatione bonorum monasterij, & matrimonium non sit privilegium, ac exemptum ab Episcopo, sit praeter tractatum & consensum Capituli & Superioris ejus monasterij, necessarius consensus Episcopi? n. 1208.

§. 7.

An in alienatione rei Ecclesiasticae intervenire debeat autoritas Papa? n. 1210.

Quid intelligatur per locutionem prohibitam? n. 1212.

§. 8.

An in alienatione rei Ecclesiasticae requiratur consensus patroni? n. 1214. & seq.

§. 9.

An in alienationibus rerum Ecclesiasticarum requiratur consensus Principis secularis, in cujus territorio sita illa sunt? n. 1219. & seq.

Ecclesie, & earum bona immobilia non sunt a Praelatis submittenda, nec subjienda laicis absque Capituli sui consensu? n. 1222.

Patronos & Advocatos Ecclesiarum, aut bonorum eorundem non licet Praelatis perpetuum vel ad tempus longum constituere? n. 1223.

§. 10.

De juramento non alienandi res Ecclesie.

An jurans bona Ecclesie non alienare peccet contra hoc juramentum non alienando dominium rei directum? n. 1225.

An juramentum, quod Praelati communiter faciunt, non alienandi ulla bona Ecclesie, nisi Pontifice consulto intelligatur, & de alienatione aliis jure permessa? n. 1226. & sequent.

Utrum Romanus consensus in casibus alienationum exigatur? n. 1229.

Utrum juramentum comprehendat illicitas tantum alienationes, & factas contra formam juris? n. 1230. & seq.

§. 11.

An solemnitates juris necessariae sint in cessione juris, vel rerum Ecclesiasticarum permutationibus? n. 1235. & seq.

§. 12.

An in concessione feudi, vel Emphyteusis Ecclesiasticae, servandae sint juris solemnitates? n. 1240.

An aliquid concedatur in feudum, vel Emphyteusim sine juris solemnitate. n. 1241. & sequent.

Quando censeri possit res de novo incorporata. n. 1247.

Res semel alienata cum solemnitate efficitur perpetuo alienabilis absque solemnitate. n. 1248.

(d2)

An

An Emphyteusis Ecclesiastica alicui concessa expresse in perpetuum, seu ad quoslibet successores, aut haeredes, intelligatur non tantum de descendensibus, sed etiam ascendensibus, imò & extraneis? n. 1250. & seq.
 Quid intelligatur per haeredes? n. 1252.
 An Emphyteusis Ecclesiastica naturâ suâ transeat ad haeredes extraneos? n. 1254. & seq.

§. 13.

Quid tenendum de locatione commoditatis rerum Ecclesiasticarum? n. 1257.
 Quid importetur per locationem commoditatis? n. 1258. & seq.

ARTICVLVS 6.

An, & qualiter res Ecclesiastica, indebitè alienata, revocari possit? n. 1261.

§. 1.

An alienatio indebita sit valida? n. 1262. & sequent.
 An alienatio facta ex legitima causa, sed sine aliis solemnitatibus juris, sit valida? n. 1267. & seq.

§. 2.

An res Ecclesiastica, indebitè alienata, revocari ac restitui debeat? n. 1273. & seq.
 An emptor in conscientia teneatur facere restitutionem rei Ecclesiasticae, nulliter in eum alienatae? n. 1284.
 An, cum emptor rei Ecclesiasticae indebitè ac nulliter alienatae, restituit rem invalidè emptam, si vicissim ab Ecclesia reddi debeat pretium pro ea venditori, seu Ecclesiae solutum, & quidquid ad eam ex tali contractu provenit? n. 1285. & seq.

§. 3.

An Ecclesiae res suas indebitè alienatas repenti opponi possit exceptio? n. 1288. seq.

§. 4.

An, & qualiter Ecclesiae competat beneficium restitutionis in integrum? n. 1293.
 An Ecclesia rectè petat in integrum restitui? ibid. & seq.

ARTICVLVS 10.

Quae sint pars, res Ecclesiae contra Canones alienantium? n. 1301.
 An deponi possit, qui bona Ecclesiastica indebitè alienavit? n. 1302.
 An, si Praelatus vel Rector Ecclesiae illegitimè alienans in revocanda alienatione contumax sit, à praelatura deponatur, vel removeatur ab administratione, &c. n. 1303.
 Utrum illi, qui res & bona Ecclesiarum possunt, & impetrant à Laicis & Regibus excludantur à communione Ecclesiae, ac impetratio ipso iure sit irrita? n. 1304.

QUÆSTIO 14.

In Tit. 14. De precariis.

ARTICVLVS 1.

Quid sit precarium? n. 1306.
 An precarium absque rationabili causa validè revocari possit? n. 1307.
 An repugnet naturæ precarij, concedi ad certum tempus? salvo tamen iure concedentis, ut intra illud etiam revocare possit? n. 1308.
 An, si rogans (seu is, cui precarium concessum est praefixo certo termino) hoc elapso precarium non restituar, nec concedens repetat, censetur tacito ipsius consensu tempus praerogari, nec opus sit nova illius traditione, si is, qui obinet, preces non repetat? n. 1309.
 An etiam jura & servitutes precario concessi, & obtineri possint? n. 1310.
 Quousque recipiens precarium teneatur ex rei concessæ interitu vel deterioratione? n. 1311.
 Quot modis finiatur precarium? n. 1312.
 An activa precarij concessio transeat etiam ad successores singulares concedentis? n. 1313.
 An precarium finiatur, si à concedente alienetur? n. 1316.
 Quænam actio competat concedenti precarium contra rogantem, quæ res concessa repeti possit? n. 1317. & seq.

ARTICVLVS 2.

De precariis.

Quid sit precaria? n. 1323. & seq.
 An, si elapso quinquennio, non renovetur, nec precaria revocatio à concedente fiat precaria continetur, vel saltem tacite renovetur, aut potius committatur? n. 1326.
 An, & qualiter precaria differat à precariis? n. 1329. & seq.
 Qualiter precaria differant à precario? n. 1331.
 An, & qualiter precaria differant ab emphyteusi? n. 1334.
 An precarium vel precaria veniant nomine alienationis prohibita in rebus Ecclesiasticis? n. 1335.
 An ex precario transferatur possessio? cum materia precarii sit qualibet res, sive mobilis, sive immobilis, imò & jura ac servitutes? n. 1336. & seq.

QUÆSTIO 15.

In Tit. 15. De Commodate.

Num. 1340.

ARTICVLVS 1.

De dolo, culpa, casu fortuito? n. 1341.
 Quid sit dolo? ibid.
 Quid sit culpa? n. 1342. & seq.

INDEX

ARTICVLVS 2.

Quid, & quoruplex sit commodatum? n. 1344 & seq.

Quomodo commodatum dividatur? n. 1346.

S. 1.

Quae res possint esse materia commodati? n. 1347.

An res mobiles, quae usu consumuntur, etiam proprie commodari possint? ibid.

An res immobilis possit commodari? ibid.

An res incorporeae, ac iura commodari possint? n. 1348.

An res aliena (v. g. furto ablata) commodari possit? n. 1349.

S. 2.

Quibus active, vel passive concessum sit, inire contractum commodati? n. 1350.

An uxor res viri commodare possit hoc ignorante? n. 1351.

ARTICVLVS 3.

De obligatione commodantis, commodatarij, respectu rei commodatae. n. 1353.

Quae sit obligatio commodantis? ibid.

Ad quid teneatur commodatarius? n. 1354.

An non facta restitutione teneatur ad lucrum cessans, vel damnum emergens? ibid.

An excusari possit praetextu compensationis? ibid.

Quid dicendum, si aestimatione rei commodatae deperditae domino persoluta iste suam rem inuenierit? ibid.

Si pereat manu internuntij, per quem res deferretur? ibid. & seq.

Ex qua culpa teneatur commodatarius, si res commodata apud ipsum pereat, vel deterior fiat? n. 1356.

Quid intelligatur per casum fortuitum? n. 1357.

An, si in pacto praestandi ex casu fortuito exprimitur casus specialis, & adiciatur ei clausula generalis, v. g. recipio in me periculum incendij, &c. haec obligatio se extendat ad omnes casus fortuitos? ibid.

An, si culpa iuridica non sit coniuncta cum culpa theologica, nihilominus dictis legibus locus sit in foro conscientiae, sic, ut naturaliter obligent ad damnum in re commodata factum? n. 1358.

Ad quem pertineat periculum, ubi perit res commodata, dum refertur, seu remittitur ad commodantem? n. 1359.

Commodatario se obligante pro damno etiam ex casu fortuito, recipiendo expresse in se periculum incendij, non extendit se pactum ad omnes casus. ibid.

Commodanti conceditur iuramentum in litem, si commodatarius rem dolo vel contumacia non restituit, ac apud eum perit, vel deteriorata est etiam casu fortuito. ibid.

Tom. III.

An, & qualiter teneatur commendatarius, si res intereat casu fortuito? n. 1360.

An, si contingat, rem commodatam interire, commendatarius teneatur ex casu fortuito ad rei aestimationem, si recipit eam aestimatam? n. 1362.

Res commodata a commodante dupliciter potest recipi. ibid.

Morosus debitor teneatur solvere deteriorationem. n. 1364. & seq.

Incrementum valoris extrinseci non est fructus rei. n. 1367.

S. 2.

Qualiter commendatarius teneatur custodire, rem commodatam? n. 1368.

Ad quem spectet damnum rei commodatae, factum a tercio? n. 1369.

An commodans rem commodatam revocare possit ante eum, vel tempus, ad quod concessa est, finitum? n. 1370. & seq.

ARTICVLVS 4.

Quarum actiones competant ex commodato? n. 1374. & seq.

Actio ex commodato nascens transit ad haeredes, & contra haeredes. n. 1376.

Commodans non solum rei commodatae substantiam repetit (finito usu concessio, vel concessionis termino) sed etiam fructus naturales, si quos tulit res commodata. n. 1377.

Quid intelligatur per praestationes? n. 1378.

Quid sit praestatio? ibid.

QUESTIO 16.

In Tit. 16. De Deposito.

ARTICVLVS 1.

Quid, & quoruplex sit depositum? n. 1381.

Quomodo dividatur depositum? n. 1382.

Quid sit depositum iuris? ibid.

Quid depositum facti? ibid. & seq.

Quid sit depositum sequestrum, & quid depositum simpliciter? n. 1384.

Quid requiratur ad substantiam depositi? n. 1386.

ARTICVLVS 2.

De Obligatione Depositarii.

Ad quid obligetur Depositarius? n. 1387.

An praesumatur, res deposita petisse dolo, si salvatis propriis rebus in eodem loco existentibus cum deposita, haec perit? 1388.

An Depositarius teneatur ex casu fortuito? n. 1389.

An in deposito valeat pactum, ut depositarius teneatur de dolo? n. 1390.

An indefinite procedat, quod depositarius non teneatur deponenti de damno, nisi de dolo, vel culpa lata? 1391.

(c)

Ad.

An, si depositarius utatur rebus depositis, (quæ in pondere, numero, & mensura consistunt) præter Domini voluntatem, peccet? n. 1392. & seq.
 An, & qualiter Clericus vel Religiosus ex deposito teneatur? n. 1401. & seq.

ARTICVLVS 3.

De obligatione deponentis.

An deponens statim ex libitu possit revocare depositum, & depositarius reddere teneatur? n. 1404.
 An deponitori repetenti depositum opponi possit solutio per compensationem? 1405.
 In quo compensatio locum habeat? n. 1406. & seq.

ARTICVLVS 4.

Deponenti competit actio directa. n. 1408.
 Depositori contra deponentem competit actio contraria ad id, quod nomine depositi abest. n. 1409.
 Quid intelligatur per depositum iudiciale, seu sequestrationem? n. 1410.

QUÆSTIO 17.

In Tit. 17. De emptione & venditione.

ARTICVLVS 1.

Quid sit emptio, quid venditio? n. 1412.
 An sit de substantia emptionis vel venditionis, quod mutuus consensus actu transferat Dominium translatione constituyente emptori jus reale in merce, vel venditori in pretio? n. 1414.
 An, licet emptio & venditio solo consensu perfecta statim pariat obligationem & actionem, etiam antequam fiat rei, vel pretij traditio, pariat actionem ex empto ad effectum, priusquam totum pretium persolvatur? n. 1415.
 Quid intelligatur per rem emptam, seu mercem? n. 1416.
 Sine pretio non datur emptio. n. 1417.
 Venditio debet esse de re certa. ibid.

ARTICVLVS 2.

Quæ res emi & vendi possint? n. 1418.
 §. 1.
 An res sacra emi, vel vendi possint? 1419. & seq.
 Quid sit commercium? n. 1421.
 Nec vendi, nec emi possunt res, quæ non sunt in commercio humano. n. 1422. & seq.
 An saltem Ecclesia materialiter accepta (hoc est, ligna, lapides, ex quibus Ecclesia constructa est) semel ad divinum cultum deputata vendi possit? vel locus, in quo constructus fuit? n. 1424. & seq.
 An, & qualiter fieri possit emptio, & venditio iurium Ecclesiarum? 1426.

An omnes res, quæ sunt in commercio humano, emi & vendi possint? n. 1427.

§. 2.

An res aliena emi, & vendi possit? n. 1428.
 Quid sit evictio? n. 1429.
 Actio empti ex causa evictionis habet duplicem finem. n. 1430. & seq.
 Emptori non conceditur actio empti ex causa evictionis ante sententiam. n. 1432.
 Solutio, quanti interest, duplici quantitate excedere non debet. n. 1433.
 Venditor insuper emptori tenetur refundere sumptus litis ab hoc factos. n. 1434.
 Emptori non competit actio empti ex causa evictionis, nisi venditor laudaverit. n. 1435. & seq.

§. 3.

An hæreditas vendi, ac emi possit? n. 1439. & seq.
 An, si hæres institutus, & filio testatoris, vel alteri substitutus, hæreditatem sibi delatam vendat, censeatur etiam vendidisse jus substitutionis, & id, quod ei defertur, securæ morte ejus, cui substitutus est? n. 1440.

§. 4.

An, & qualiter emi, ac vendi possint nomina? n. 1441.
 An actiones, seu nomina, debita, credita, vel chirographa tacite emanant minori pretio, (quàm quod per se obtineant) in vitium lucri cessantis, damni emergentis, periculi obtinendæ solutionis, & faciendæ rursus expensarum, adeoque quando sunt incerta, & periculosa? n. 1442. & seq.

Quid dicendum in casu, quo debitum est licquidum, nullâ effectum æstimabili difficultate lucri cessantis, damni emergentis, periculi, &c. eâ duntaxat accepta, quod dies necdum venerit, hoc est, quod creditor illud nondum, sed primo post annum, vel longius tempus exigere possit? 1444.

§. 5.

An, & qualiter emi & vendi possint debita litigiosa? n. 1445. & seq.
 An illud, quod cessionario, seu actionum emptori, vi harum constitutionum detrahatur, a cedente, vel vendente ad huc exigi possit. n. 1450. & seq.

§. 6.

De reliquis ad materiam venditionis pertinentibus.

An res futura emi & vendi possit. n. 1459.
 An homo liber? ibid.
 An res universitatis? ibid.
 An venenum? ibid. An officia publicorum? ibid.
 An census? An res furtiva? ibid.
 An arma hostibus? ibid. & seq.

ARTICVLVS 3.

Quid, & quoruplex sit pretium æstimabile? n. 1459.

INDEX

Quid sit pretium iustum legitimum, quid naturale? n. 1460.

Quid sit pretium vulgare, seu naturale? 1461. Pretium rerum venalium non potest auferri propter necessitatem, seu indigentiam ementium, vel utilitatem & commodum, quod inde percipiunt. n. 1464.

Quale pretium exigi possit? n. 1467.

§. 1.

An exteris & peregrinis citius liceat vendere, quam indigenis? n. 1469. & seq.

Prælati Ecclesiarum possunt cogere proprios Parochianos, ut hospitalitatem servent transeuntibus, & ne carius vendant, quam in mercato vendere possint. n. 1471. & seq.

§. 2.

De læsione ultra dimidium iusti pretij, 1476. Quid requiratur, ut dicatur læsio intra vel extra dimidium iusti pretij? ibid.

Quando censetur emptor læsus ultra dimidium. n. 1477. & seq.

§. 3.

An, qui læsit infra dimidium iusti pretij in conscientia teneatur læsionem reparare? n. 1480.

Contrahentibus naturaliter licitum est, se in pretio decipere. n. 1481. & seq.

An lædens infra dimidium iusti pretij obligetur ad restitutionem? n. 1482.

In foro Ecclesiastico læsis infra dimidium conceditur actio contra læsorem ad reparandum damnum. n. 1483.

Jure Ecclesiastico, emptori, vel venditori læso, ultra dimidium iusti pretij subveniri, & actio concedi potest. n. 1485.

Læsus non debet determinate petere rescissionem contractus, aut determinate supplementum pretij, sed alternativè. n. 1486.

Qualiter læsis ultra dimidium iusti pretij succurratur. n. 1488.

ARTICULUS 4.

An contractui emptionis & venditionis adjici possit pactum, retrovendendi vel redimendi? n. 1489. & seq.

An Venditio cum pacto redimendi, seu redimendi rem venditam, reddito emptori pretio, in gratiam venditoris adjecto seu constituto certo termino sit valida & licita? 1493.

Utrum pactum idem validum sit, & licitum, si adjectum sit in favorem emptoris? 1494.

ARTICVLVS 5.

De rescissione, & dissolutione emptionis, & venditionis.

§. 1.

De dissolutione hujus contractus mutuo partium consensu. n. 1496. & seq.

§. 2.

De resolutione hujus contractus ex additione in diem.

Conditiones, quæ contractibus apponi solent, aliæ sunt suspensivæ, aliæ resolutivæ. 1499.

Quid sint conditiones suspensivæ? & quid resolutivæ? ibid.

Quando censetur existere conditio resolutiva ad effectum rescindendi factam emptionem. n. 1500.

Quos effectus habeat resolutio venditionis ex additione in diem. n. 1501.

§. 3.

De resolutione hujus contractus ex legemissoria. n. 1502.

Quid agat lex commissoria. ibid.

§. 4.

De resolutione hujus contractus ex pacto redimendi, vel retrovendendi. n. 1503.

Cui adjici solet pactum. ibid.

Quò pactum tendat. n. 1504.

Utrum emptor possit pacisci de majori pretio intra latitudinem iusti pretij contento, sibi persolvendo. ibid.

Quò pertineat incrementum per alluvionem? ibid.

§. 5.

De resolutione venditionis ex jure retractus.

Quid sit jus retractus? n. 1506.

Retractus alius est legalis, alius municipalis? ibid.

Quomodo dividatur retractus municipalis? ibid.

Jus retractus olim ab Imperatoribus fuit abrogatum. n. 1507.

Retractus gentiliū habet locum in rebus immobilibus, successione hereditaria; acquisitis. n. 1508. in re emphyteutica. ibid. in hereditatis venditione. ibid.

Jus retractus, jure sanguinis, competit non tantum viris, sed etiam feminis. n. 1510. Proximo consanguineo venditoris. ibid. Etiam filiis naturalibus, ubi defuncti legitimi. ibid. Legitimatis, deficientibus naturalibus & legitimis. ibid. Exheredato, cum non perdat jus sanguinis. ibid. Sanguineo, licet sit Ecclesiasticus. ibid.

Inter consanguineos, qui jure sanguinis retrahere possunt, præterendus est proximior venditoris, non prædecessoris, seu stipitis. n. 1513.

Dominus directus præferretur etiam proximioribus venditoris consanguineis, si Emphyteuta, usufructuarius, vel superficiarius dominium utile hereditarium venderet. n. 1514.

An, ut retractus locum habeat, necessarium sit, quòd venditio fiat extraneo? n. 1515. seq.

Etiam hæres defuncti, rem à defuncto alienatam, retrahere potest, si sit proximior ejus consanguineus. n. 1517.

In quo retractus locus sit? n. 1518.

Quantum tempus concessum sit ad retrahendum? n. 1519.

Ad quæ teneatur celebratus retractum rei vendita? n. 1520.

§. 6.

De resolutione contractus emptionis propter lesionem ultra dimidium iusti pretij. n. 1521.

An beneficium cit. legis 2. non tantum venditori, de quo lex expressè loquitur, sed etiam emptori concedatur? n. 1522.

An beneficium locum habeat non tantum in casu, quo læsio contingit in rebus immobilibus, & mobilibus pretiosis, sed etiam, vilibus, modo læsio talis sit, ut merito in iudicium deduci possit? n. 1523.

§. 7.

De resolutione emptionis ex adhesionem edito. n. 1524.

Quando competant emptori hæ actiones? n. 1524.

Quæ actio detur, postquam emptor rem venditam venditori redhibuit, & hic est in mora reddendi pretij? n. 1526.

ARTICVLVS 6.

De periculo rei, perfectè & absolute vendita, ac eius fructibus. Num. 1527. & seq.

QUESTIO 18.

In Tit. 28. De locato & conducto.

ARTICVLVS 1.

Quid sit locatio, & conductio? n. 1535.

Quis propriè ac generaliter dicatur locator? quis conductor? n. 1536.

In contractu locati, & conducti conveniendum est de mercede certa, & determinate. n. 1537.

Constituto semel contractu locati & conducti cum determinata mercede, non vitiatur contractus, esto deinde locator mercedem remittat. n. 1538.

§. 1.

Qui possint celebrare contractum locationis? & super qua materia? n. 1539.

An locari possint feuda? An Majoratus? n. 1540.

An locari possint servitutes? an res fungibiles? An operæ diurnæ, mensuræ, annuæ? ibid. & seq.

§. 2.

An quis aliquando possit remittere pensionem vel mercedem constitutam in locato? n. 1543. & seq.

§. 3.

An conductor domus teneatur ad precium conventum in casu, quo redditus inhabilitas. n. 1550. & seq.

§. 4.

Quid dicendum de mercede conductorum operas? n. 1553.

An operatio conductor debetur integra merces, quando per eum non fiat, non præstet laborem, ad quem conductus est? ibid.

An, si contingat, conductum pro labore diurno, conductore impediendo potuisse laborare tantum mediâ die, sed altero dimidio impendisse operam suam, conductor nihilominus possit exigere totam mercedem pro labore diurno à primo conductore? n. 1554. & seq.

An in casu, quo quis famulum conduxit ad servitium annuum, hic autem post anni quadrantem discedat, conductor ei solveat mercedem pro rata temporis, quo servivit? n. 1558. & seq.

An, si dominus famulum dimittat ante finem temporis conventi teneatur huic præstare mercedem integram? n. 1560.

An famulus habeat jus exigendi totam mercedem, non obstante, quod per notabile tempus morbo impeditus non potuit famulari? n. 1561. & seq.

ARTICVLVS 2.

De obligationibus conductoris & locatoris.

§. 1.

An locator rei quandoque possit conductorem expellere à re locata? n. 1565.

An id possit finito tempore locationis? ibid.

An id possit quandoque etiam nondum finito tempore locationis? n. 1566.

An nihilominus expelli possit, & quidem quoad primam causam? ibid.

An, ut expelli possit, sufficiat primi anni pensionem non esse solutam? ibid. & seq.

An, si conductor haberet plures domos locatas, penes locatorem sit optio expellendi hunc, vel illum? n. 1570.

An non obstante pacto de non expellendo ante finem temporis constituti? ibid.

An id etiam procedat in locato prædiorum rusticorum? ibid. & seq.

An ob prædictas causas locator possit conductorem expellere etiam in casu, quo res locata subiecta simul fuit hypothecæ, pro securitate contractus iniri in locatorem? n. 1574. & seq.

§. 2.

Ex qua culpa teneatur locator, vel conductor? n. 1576. & seq.

ARTI.

INDEX.

ARTICVLVS 3.

An, & qualiter successor teneatur stare locationi antecessoris?

An tam haeres locatoris, quam & conductoris teneatur insistere contractui locationis necdum ad finem perducto, sic ut altero invito non possit à contractu recedere? *n.* 1583.

An etiam emptor rei locatae? *ibid.* an Fiscus, succedens in bonis confiscatis? *ibid.* an Fideicommissarius, si haeres gravatus fecit locationem rei fidei commissio subiecto? *ibid.* an Minores? an mulier in re dotali, locata per maritum? *ibid.* an Praelatus Ecclesiae, vel beneficiarius? & *seq.*

Successor in beneficio simplici non tenetur stare locationi facta ab antecessore, qui fundum ratione sui beneficii sibi assignatum pro certa pensione annua elocavit, sine consensu Ordinarii. *n.* 1589.

An locationi, per antecessores facta, teneatur stare novi successores etiam deinceps? an possunt licite revocare? praesertim, si iudicent, revocationem Ecclesiae futuram commodiorem? *n.* 1590. & *seq.*

An valida habeantur locationes bonorum Ecclesiae ad plures annos, sed anticipatis solutionibus pensionum in praedictum successorum? *n.* 1593.

ARTICVLVS 4.

Quae actiones competant locatori, contra conductorem? *n.* 1594.

Praeter actionem locari locatori adversus conductorem, nolentem restituere rem locatam, conceditur utilissimum juris remedium. *n.* 1595.

Locatori conceditur etiam actio Serviana. *n.* 1596.

An, si praedium urbanum sit locatum, quaecunque in illud à conductore sunt inducta, locatori hypothecata sint? *n.* 1597. & *seq.*

QUESTIO 19.

In Tit. 19. De rerum permutatione.

ARTICVLVS 1.

Quid, & quomplex sit rerum permutatio? *n.* 1599.

Permutatio alia est generaliter ac late sumpta, alia specialiter, & strictè sumpta. *n.* 1600.

Permutatio strictè sumpta communiter à Doctoribus annumeratur contractibus innumeratis. *n.* 1601.

Permutatio differt à venditione. *n.* 1603.

Permutatio datur in beneficiis, cum duo vicissim sua beneficia dimittunt, ut alter beneficium obtineat. *n.* 1604.

Translatio parum differt à permutatione. *n.* 1605.

Tom. III.

ARTICVLVS 2.

Qualiter res Ecclesiasticae possint permutari? *n.* 1606.

An princeps rem Ecclesiae immobilem acquirere possit permutatione, si det Ecclesiae rem meliorem, vel aequalem? *n.* 1607. & *seq.*

Quis hoc loco veniat nomine principis, de quo legitime verificetur textus? *n.* 1609. & *seq.*

De servis Ecclesiae, seu mancipiis, non fugitivis? *n.* 1611.

ARTICVLVS 3.

An, & qualiter Ecclesiae, vel beneficia possint permutari? *n.* 1612.

Quid sit permutatio beneficiorum? *ibid.*

An Ecclesiarum vel beneficiorum permutatio valide ac licite fieri possit? *ibid.* & *seq.*

Permutatio beneficiorum potest dupliciter intelligi. *n.* 1633.

Nec tituli praebendarum, nec ipsa praebenda sine consensu Episcopi possunt permutari. *n.* 1634.

Permutationibus beneficia, solum suâ privatorem auctoritate, atque aded sine consensu superioris legitimi constituta est poena amissionis beneficii. *n.* 1633.

ARTICVLVS 4.

An quilibet beneficia permutari possint? *n.* 1639.

An unum beneficium pro pluribus permutari possit? *ibid.* An etiam inaequalia? *ibid.*

An beneficia, quorum quis possessionem nondum obtinuit? *ibid.* An beneficia manualia? *ibid.* An commendata? *ibid.* An pensio pro pensione? *ibid.* An pensio cum beneficio? *ibid.*

An beneficia unita alicui Ecclesiae vel Monasterio? *ibid.*

An beneficia reservata Papa? *ibid.*

An litigiosa? *ibid.*

An beneficium cum alio iure spirituali? *ibid.*

An beneficiorum permutatio fieri possit non obstantibus gratiis expectativis? *ibid.* & *seq.*

An, & quâ ratione permutari possint beneficia inaequalia supplendo defectum dando pecuniam, vel aliud pretio aestimabile? *n.* 1648.

ARTICVLVS 5.

De reliquis ad hunc Titulum pertinentibus.

Qui possint admittere renunciationes beneficiorum causâ permutationis? *n.* 1655.

An, & qualiter veniat intelligendum, quod commutationes praebendarum, praesertim cum pactione praemissa, quae sit circa spiritualia, vel connexa spiritualibus, labem simoniae contineant? *n.* 1656.

(F)

Aa

An jus spirituale (v. gr. percipiendi decimas clericales) permutari possit pro pretio, vel alio temporali pretio æstimabili? n. 1657.

QUÆSTIO 20.

In Tit. 20. De Feudis.

ARTICVLVS I.

De Contractu Feudali.

Quid sit feudum? ac unde dicatur? n. 1661. & seq.

Quotuplex sit feudum? n. 1663.

Quid sit feudum Burgense? n. 1665.

Quid feudum Ecclesiasticum, & quid seculare? ibid. quid reale & personale? ibid.

Quid sit feudum masculinum, & quid femininum? n. 1666. quid sit antiquum feudum? ibid.

Quid sit feudum paternum? n. 1667.

Quid sit feudum novum? & quid maternum? ibid. Quid sit feudum diuiduum, & quid indiuiduum? ibid.

Quid sit feudum ligium, & non ligium? ibid.

Quid sint feuda franca? n. 1665.

Quid emptitia? ibid.

Quid annale, & conditionatum? ibid.

Quæ sit ratio, & natura recti feudi? ibid.

Quid sit feudum hæreditarium, quid feudum ex pacto, & providentiâ, quid feudum mitrum? n. 1670.

Quæ proprietates seu qualitates requirantur ad feudum? n. 1671.

Ad substantiam pertinent tantum duæ conditiones ex prædictis. n. 1672.

§. I.

Quænam bona Ecclesiastica in feudum concedi possint? n. 1673.

Quæ veniant in consequentiam rei, cuius investituram in feudum quis accipit? n. 1674.

An, si contingat vasallum Ecclesiæ decedere, sic, ut feudum redeat ad Ecclesiam, liceat Episcopo talis Ecclesiæ feudum alij dare, siue de novo infeudare, non obstante iuramento, non infeudandi de novo inconsulto Pontifice? n. 1675. & seq.

An vasallis liceat, inconsulto Domino directo, feudum sibi concessum, alienare alienatione transferente rei dominium & proprietatem in alium? n. 1677.

An vasallus inconsulto Domino possit feudum dare in pignus? n. 1679.

An sub pignoratione omnium bonorum veniat etiam feudum? ibid.

An vasallus possit de feudo transigere? ibid.

An Domini consensus vasallo datus pro alienatione transeat etiam ad hæredes vasalli? ibid.

An vasallus absque consensu Domini possit feudum sibi concessum subinfeudare? n. 1681.

An effectus subinfeudationis differat, si sit feudi novi, vel si antiqui? ibid.

An subinfeudatio etiam procedat in feudo Ecclesiastico? ibid.

An liceat subinfeudatio feudi subinfeudati? ibid.

Quid dicendum de subinfeudatione Ecclesiastica? ibid.

An ei locus sit in feudo jurisdictionis? ibid.

Quid juris & oneris consequatur vasallus ex subinfeudatione sibi facta? ibid.

An pereat subinfeudatio amisso feudo? ibid. & seq.

Quid intelligatur per refutationem feudi? n. 1687.

§. 2.

An Ecclesia amittat feudum ex delicto, quod aliàs inducit privationem feudi? n. 1689. & seq.

§. 3.

An Dominus directus, à vasallo recipiens feudum in pignus debiti, teneatur fructus computare in sortem? n. 1695. & seq.

Quomodo id procedat, cum generaliter dicatur, Dominum non teneri fructus feudi computare in sortem, si fructus excedant servitia, quæ feudo apud Dominum loco pignoris existente remittuntur? n. 1697.

An hoc etiam procedat de fructibus ex melioratione feudi per vasallum facti? ibid.

An hoc procedat non tantum, si Dominus sit Ecclesia, sed etiam, si secularis? ibid.

An, si feudum sit emptitium saltem ex parte? ibid.

An idem procedat, si Domino directo in pignus detur res emphyteutica? ibid. & seq.

§. 4.

An Clerici tam Sæculares, quam Regulares succedere possint in feudo? n. 1703.

An Clericus in Sacris, vel Religiosus, ex dispensatione Papæ transiens ad statum secularem, esset capax feudorum, non obstante illo rigore juris feudalis? n. 1705. & seq.

An, si vasallus profiteatur in religione bonorum temporalium capaci saltem in communi, feudum, quod habet, per consequentiam personæ transeat ad ejusmodi religionem? n. 1710. & seq.

§. 5.

De Investitura Vasalli.

Quid sit investitura? n. 1724.

Quæ solennitas sit de substantia investituræ abusivæ? n. 1725.

An hæc solennitas etiam requiratur in feudo Ecclesiastico? ibid.

An etiam per investituram abusivam aliquando transferatur in vasallum possessio? ibid.

Quid operetur clausula: propter merita & servitia præstita? ibid.

Quis ex pluribus hæredibus debeat investituram petere? *ibid.*

An aliquando opus sit renovatione investiturae? *ibid.*

Quæ sit poena neglectæ renovationis investiturae? *ibid.*

An renovatio fieri possit per Procuratorem? *ibid.*

A quo Domino peti debeat renovatio investiturae? *ibid.*

An tunc dari debeat laudemium, vel, ut alij volunt, relivium? *ibid.*

Ubi petenda? *ibid.* au coram testibus? *ibid.*

Intra quod tempus? *ibid.* an possit mora purgari? *ibid.* an minor restituatur contra neglectum tempus investiturae? *ibid.*

An feudum præscriptione acquiri possit? *ibid.*

& seq.

Vasallus ex successione proximus pubertati retinet feudum, nec ante completam 14. ætatis annum tenetur ad petendam investituram? *n.* 1734.

Tempus, intra quod debet renovari investitura, incipit currere à die scientiæ, *n.* 1735.

§. 6.

De Juramento Fidelitatis.

Quid, & quotuplex sit formula juramenti? *n.* 1736.

Ad quid extendat sese vox illa: *ero fidelis*? *n.* 1737.

Quamnam sint servitia, ad quæ vi sui juramenti obligatur vasallus? *ibid.*

Quas obligationes reciprocas habeat Dominus? *ibid.* & seq.

ARTICVLVS 2.

De Emphyteusi.

Unde dicatur Emphyteusis? *n.* 1741.

Quid sit Emphyteusis? *n.* 1742. & seq.

§. 1.

De Constitutione Emphyteusis.

An Emphyteusis Ecclesiastica necessario constituitur scripturâ? *n.* 1750.

In quibus rebus Emphyteusis constitui possit? *n.* 1751.

An Emphyteusis etiam constitui possit in re Ecclesiastica? *n.* 1752.

§. 2.

Quid, & quot sint obligationes solvendi Canonem, *n.* 1753. & seq.

§. 3.

Quid sit venditio rei emphyteusi subjectæ? *n.* 1757. & seq.

§. 4.

Quid, & quæ sit solutio laudemij? *n.* 1762. & seq.

§. 5.

An Emphyteusis cum Emphyteuta transeat ad Religionem? *n.* 1772. & seq.

§. 6.

An, quando Emphyteusis transit in dicto casu ad monasterium, domino directo debeatur laudemium? *n.* 1779.

An debeatur laudemium, quando res Emphyteutica, post professionem Emphyteuta, ad monasterium successionis capax devolvitur ex hæreditate paterna? *n.* 1680. & seq.

§. 7.

De melioratione rei emphyteuticæ, *n.* 1792. Emphyteuta tenetur ad rem meliorandam. *n.* 1793.

An Emphyteuta incidat in commissum ob rem deterioratam? *n.* 1795.

An poena commissi locum habeat etiam in Emphyteusi seculari, *n.* 1796.

An sufficiat deterioratio tantum modica?

An si non sit deterioratio tantum fundi, sed tantum fructuum? *ibid.*

An eidem locus sit, ex qualibet emphyteute culpa? *ibid.*

An, si excisis v.g. arboribus plantasset vineam? *ibid.*

§. 8.

De Renovatione Emphyteusis.

An resoluta emphyteusi non per commissum, aut finem temporis, sed hæreditaria, vel ex pacto, & providentiâ, Dominus directus teneatur ultimus possessoris successoris renovare contractum emphyteuticum? *n.* 1797. & seq.

ARTICVLVS VLT.

De reliquis ad hanc materiam pertinentibus.

An, si casu fortuito res emphyteusi subjecta pereat, pereat Domino, vel emphyteuta? *n.* 1803.

An teneant pacta inter Dominum & emphyteutam inita etiam super fortuitis casibus? *n.* 1804.

An, si nihil pactum sit de pensione solvenda, vel apocharum exhibitione præstanda, Dominus emphyteutam possit expellere, si neutrum præstitit per totum triennium? *n.* 1805.

Quid intelligatur nomine vicalitij? *n.* 1807.

QUÆSTIO 21.

In Tit. 21. De pignoribus & aliis cautionibus.

ARTICVLVS 1.

De cautionibus, Pignoribus, & hypothecis in genere.

Quid sit cautio in genere? *n.* 1808.

(f2)

Quid

Quid sit cautio prætoria? n. 1809.
 Quid sit cautio chirographica? n. 1810.
 Quid sit cautio de evicione? n. 1812.
 Quotuplex sit pignus? n. 1815. & seq.
 Quotuplex sit hypotheca? n. 1817.
 Quid sit repignorare? n. 1818.
 Quid sit distrahere pignus? n. 1819.
 Pignorare idem est, ac rem aliquam pro debito obligare creditori, ut securior sit de solutione debiti. n. 1820.
 Quid sit redimere pignus? n. 1821.

ARTICVLVS 2.

De Pignoribus.

Quenam res pignori, vel hypothecæ subijci possit? n. 1822. & seq.
 An creditor fructus pignoris teneatur computare in sortem? n. 1823.
 An creditor rem pignori acceptam, oppignorare alteri, vel aliter etiam uti possit? 1827.
 An creditor possit pignus vendere, si ipsi tempore constituto debitum non sit solutum? n. 1828. & seq.
 An venditio rei in dubio iudicanda sit contractus emptionis, vel pignoris, quando pacta venditioni adjecta, venditioni repugnant? n. 1830.
 An pignoribus pro mutuo licitum sit pactum antichresios. n. 1831.
 An in pignore pro mutuo licitum sit pactum legis comansoriae? ibid.
 An, quando res venditur cum pacto reuentionis seu reuenditionis ad arbitrium emptoris, talis venditio sit vera & licita venditio? an verò contractus pignoris usufructus, si quid ultra sortem? n. 1845.

ARTICVLVS 3.

De Hypothecis.

Quid, & quotuplex sit hypotheca? n. 1843.
 In quo hypotheca differat à pignore? ibid.
 Quæ res hypothecari possint? ibid.
 Ad quæ bona extendat sese hypotheca generalis? ibid.
 Quæ bona cadant sub hypothecam specialem. ibid.
 An jus patronatus annexum fundo hypothecæ subiecta, censeatur cum illo datum in hypothecam? ibid.
 Quibus dispositionibus juris competat hypotheca tacita? quæ specialiter noranda circa tacitam uxoris hypothecam in bonis mariti? ibid.
 An Ecclesia habeat tacitam hypothecam in bonis Prælati? ibid.

§. 1.

De Privilegio Hypothecæ pro dote uxoris.
 Num. 1853.

An mulier, vi sui privilegij, quoad suam hypothecam tacitam, sibi constitutam in bo-

nis mariti, habeat jus prælationis non tantum relatè ad alios mariti creditores, habentes in ejusmodi bonis hypothecam tacitam, sed etiam expressam? n. 1854. & seq.
 Quid intelligatur per privilegium seu primipilarium? n. 1861.
 An hæc hypotheca tacita cum prædicto privilegio detur etiam hæreditibus uxoris? 1862.

§. 2.

An uxor in bonis mariti habeat tacitam hypothecam ratione aliorum bonorum? n. 1863. & seq.

ARTICVLVS 4.

De Cautionibus.

An, & qualiter pignus creditori possit vendere, si debito ipsi tempore debitum non sit solutum? n. 1866.
 An restator, qui uni relinquat rerum suarum proprietatem, alteri earundem usufructum possit usufructuario remittere obligationem præstandi cautionem? n. 1871.

QUÆSTIO 22.

In Tit. 22. De Fidejussoribus.

Quæ sit altera species post cautionem pignoratitiam? n. 1872.

ARTICVLVS 1.

Quid, & quotuplex sit fidejussio? n. 1873.
 Contractus fidejussionis juxta jus civile perficitur verbis. n. 1874.
 Juxta Jus Canonicum, & in foro conscientie ad fidejussionem sufficit consensus verbis expressus cum quatuor conditionibus. n. 1875.
 Quid reducatur ad fidejussores generaliter acceptos? n. 1876.
 Fidejussor est multiplex. n. 1877. & seq.
 Quid veniat fidejussoris idonei appellatione? n. 1879.
 Quid sit fidejussor indemnitate? n. 1880.
 Quid sit excussio? n. 1881.
 Quid sit satisfactio? n. 1882.

ARTICVLVS 2.

Qui possint esse fidejussores? n. 1883. & seq.
 Quis sit primus effectus beneficii mulieri competentis? n. 1887.
 An hoc beneficium ex prædictis constitutionibus fœminæ pro alio fidejudenti, concessum, locum habeat, etiam si mulier non so personaliter, sed tantum sua bona creditori obliget? n. 1888.
 An, licet consentiat marito oppignoranti res uxoris? n. 1889.
 An, etiam si mulier per res sibi oppignoratas pro alio apud creditorem scienter esse oppignoratas intercedat? ibid.
 An quoque, si mulier per novationem alterius obligationem in se transferat? ibid.

An Prælatus Ecclesiasticus fidejubere possit? n. 1892.

An alius Clericus? *ibid.* An Regularis? *ibid.* & seq.

§. 1.

An fidejussor plus obligari possit, quam debitor principalis? n. 1896. & seq.

§. 2.

An culpabilis mora debitoris noccat fidejussori? n. 1898.

An in tali casu fidejussor teneatur ad usuras, vel alias accessiones, aut penam à debitore principali adjectam? n. 1899.

§. 3.

Quibus obligationibus accedere possit fidejussor? n. 1900.

An fidejussio semper supponat obligationem naturalem debitoris principalis? n. 1901.

An alius fidejubere possit pro altero fidejussore? *ibid.*

An etiam pro debito ex delicto? *ibid.*

An etiam pro debito conservandi dotem? *ibid.*

§. 4.

Quænam actiones competant creditori, & exceptiones fidejussori? n. 1902. & seq.

ARTICVLVS 3.

De ordine creditori servando inter debitorem & fidejussorem. n. 1906.

§. 1.

De Beneficio Excussionis.

An, si fidejussio fiat jurata, per hoc fidejussor renuntiaverit beneficio ordinis, seu excussionis? n. 1907.

An beneficium ordinis, & excussionis semper, & cuius fidejussori competat? 1908.

An hoc beneficium, ante litem contestationem, opponi debeat? n. 1909.

Quid dicendum de beneficio divisionis, concessio fidejussoribus? n. 1910.

Quid dicendum de beneficio cessionatum actionum? n. 1911.

ARTICVLVS 4.

Quomodo fidejussor ab obligatione liberetur? n. 1912.

QUÆSTIO 23.

In Tit. 23. De solutionibus.

ARTICVLVS 1.

De solutionibus in genere.

Quid, & quotuplex sit solutio? n. 1914.

Quid requiratur, ut solutio rite facta tollat debitum? *ibid.*

An obligatus in diem possit extinguere debitum, seu obligationem solutione anticipata, vel antequam dies veniat? *ibid.*

Tom. III.

Quibus personis fieri possit solutio cum effectu, nimirum, ut censeatur creditor facta? n. 1915.

Quale debitum censeatur extinctum in casu, quo debitor ex pluribus titulis obligatus creditori (v.g. ex empto centum, centum ex mutuo, centum ex legato) præstat creditori centum, non exprimens, cui debite satisfacere velit ea præstatione? *ibid.*

ARTICVLVS 2.

An Ecclesia teneatur ad solutionem debiti, ab ejus Rectore, vel antecessore contracti? n. 1917.

In quo sit similitudo inter heredem & successorem in beneficio? n. 1919.

ARTICVLVS 3.

De Beneficio Competentia.

An Clericus, qui non habet, unde solvat contracta debita, à creditoribus molestari possit super solutione, vel per incarcerationem, vel similes modos? n. 1921.

Quid requiratur, ut Clericus gaudeat beneficio competentia? n. 1922.

An omnes Clerici hoc beneficio gaudeant? n. 1923.

ARTICVLVS 4.

De solutione indebiti.

Quid sit indebitum? n. 1925.

Quor modis possit esse indebitum. *ibid.*

Quando cesset conditio indebiti? n. 1929.

QUÆSTIO 24.

In Tit. 24. De Donationibus.

Quid sit donatio? n. 1930.

ARTICVLVS 1.

De donatione inter vivos.

Quid sit donatio inter vivos? n. 1931.

Quid sit donatio absoluta? quid conditionalis? quid modalis? quid causalis? *ibid.*

Quid sit donatio remuneratoria, & quid simplex? n. 1932.

Quid veniat appellatione donationis. 1933.

An Episcopi, Prælati, aut Rectores Ecclesiarum, de rebus Ecclesiæ, Collegii, vel monasterii possint facere donationes mere gratuitas, nimirum nullo alio, quam mere liberalitatis titulo subnixas? n. 1940. seq.

Qualis in dubio fieri debeat interpretatio in donationibus inter vivos? n. 1943.

Quid censeatur concessum, quando Episcopus, consentiente patrono, Religiosis concedit aliquam Ecclesiam his verbis: Concedo vobis istam Ecclesiam; utrum concessi videatur in eorum usum, vel jus tantummodo patronatus? n. 1944.

An Episcopi habeant speciale privilegium donationes faciendi? n. 1945.

(2)

An

An donatio inter vivos semel perfecta & acceptata revocari possit? n. 1946. & seq.
 An valeat inter vivos donatio omnium bonorum, presentium, & futurorum, corporali-um, & incorporalium? n. 1957. & seq.
 Quid veniat sub nomine bonorum omnium mobilium, & immobilium? n. 1955.

ARTICVLVS 2.

Quid sit donatio causâ mortis? n. 1956.
 Quomodo fiat donatio causâ mortis? n. 1957.
 Unde dignosci queat, donationem factam esse causâ mortis, vel inter vivos? n. 1958.
 Qui donare possint causâ mortis? ibid.
 In specie, an id possit mulier? ibid.
 An usurarius manifestus? ibid.
 An valeat donatio inter conjuges causâ mortis? ibid. & seq.

QUÆSTIO 25.

In Tit. 25. De peculio Clericorum.

Quid sit peculium? n. 1960.

ARTICVLVS 1.

De bonis Clericorum secularium. n. 1961.
 Quotuplex sit peculium? n. 1962. & seq.

ARTICVLVS 2.

An Clerici iure dominij habeant redditus suorum beneficiorum? n. 1967.
 An fructus Clericorum etiam veri domini. n. 1968.

An hoc admisso habeant eorum dominium liberum, & sine omni onere, illos ex obligatione expendendi in pios usus? vel certe possint licite de illis disponere etiam ad causas profanas? ibid.

An, si habeant dominium eorum vincularum, nimirum sub onere illos exponendi solum in pios usus, exponendo in usus profanos, peccent contra iustitiam, consequenter cum onere restituendi? ibid. & seq.

ARTICVLVS 3.

Cujus sint bona, quæ Clerici comparant post promotionem ad beneficium Ecclesiasticum. n. 1983. & seq.

QUÆSTIO 26.

De Testamentis, & ultimis voluntatibus. N. 1989.

ARTICVLVS 1.

Quid sit ultima voluntas? & quid Testamentum? 1990. & seq.

Quid sit codicillas? n. 1990.

ARTICVLVS 2.

Quotuplex sit testamentum? n. 1994. & seq.
 Quid veniat appellatione testamenti? n. 1998.
 Quid sit publicatio testamenti? n. 2000.

§. 1.

Quid sit Testator? n. 2001.
 Quid spectet ad Testatorem? n. 2002.

Quid sit substitutio? n. 2003.
 Quotuplex sit substitutio in genere? ibid.
 Qualiter substitutio, & in quas species subdividatur? n. 2004. & seq.

§. 2.

Quid sit hæres? n. 2008.
 Quotuplex sit hæres? n. 2009. & seq.
 Quid veniat nomine hæredis? n. 2014.
 Quid appellacione successoris? n. 2019.

§. 3.

Quid sit hæreditas. n. 2023.
 Quid comprehendatur appellatione hæreditatis. n. 2024. & seq.

§. 4.

Quid sit legatum? n. 2033.
 Quid sit fideicommissum particulare? 2034.
 Quid sit prælegatum? n. 2035.
 Quotuplex sit legatum? n. 2036.
 Quid intelligatur per legatum quantitatis, & legatum speciei? n. 2037.
 Quid sit fideicommissum? n. 2041.
 Quid sit quarta Falcidia? n. 2042.
 Quid sit quarta Trebellianica? n. 2043.
 Quid intelligatur per transmissionem legatorum, & quando dies legati cedat? n. 2044. & seq.

ARTICVLVS 3.

De solemnitatibus iure requisitis in Testamento.

§. 1.

De solenni testamento in scriptis. n. 2040. & seq.

§. 2.

De solenni testamento nuncupativo. n. 2058.
 Quid requiratur ad testamentum solenne nuncupativum. n. 2059. & seq.
 An testes in testamento nuncupativo requisiti debeant esse rogati? n. 2061.
 An defectus solemnitaturn aliquando possit suppleri, v. gr. privilegio, vel ultimam voluntatem suam declarando apud actus, aut precibus principi oblatis? n. 2062.
 An sit de substantia testamenti solennis, ut citeur annus, mensis, & dies. n. 2063.

§. 3.

An testamentum sine præscriptis solemnitatibus conditum, etiam in foro conscientie sit nullum. n. 2065.
 An legislator irritans testamentum nec solenne, nec privilegium, sic irritet, ut ne quidem in conscientia jus tribuat hæredi per tale testamentum restituto, vel obligationem imponat hæredi ab intestato. n. 2066. & seq.

§. 4.

An valeat nuncupatio hæredis cum relatione ad schedam. n. 2075.
 An tale testamentum habeat vim nuncupative. ibid.

Unde

INDEX.

Unde defumatur fundamentum negandi validam ejusmodi voluntatem in vim testamenti nuncupativi. n. 2076. & seq.

An vi legum, quibus sententia negantium, valere tale testamentum in vi nuncupativi, debeat testibus expressè nominari hæres voce clarâ & distinctâ (hoc est, ritè perceptibili) quoad nomen sic, ut ex ipsa voce loquentis eis immediatè innotescat. n. 2078. & seq.

§. 5.

An testamentum in ratione scripti captum, sed defectu alicujus solennitatis invalidum, valeat saltem in vim nuncupativi. n. 2085.

§. 6.

An solennitates jure civili requisitæ ad solenne testamentum, etiam jure canonico requirantur? n. 2091.

Utrum testamenta, quæ fiunt coram Presbytero Parochiali, & duobus, vel tribus, valeant, etiam si non addita sit solennitas juris humani, id est, subscriptio à quinque, vel septem testibus. n. 2093.

Quot testes sufficiant pro relictis Ecclesiæ, vel legatis piis? n. 2094.

An, quod in hoc jure sacro dicitur c. *Cum esses* testamenta, quæ fiunt presentibus Parocho, & duobus, vel tribus testibus idoneis, valida sint & firma, obrineat etiam in foro civili, ita, ut per illam Pontificis constitutionem derogatum sit juri seculari, exigenti ad valorem testamenti solennis septem testes, aliasque solennitates. n. 2096. & seq.

An per c. *Cum esses*, ubi ejus dispositioni locus est, solennitatibus jure civili exigentis solum derogetur quoad numerum testium, an etiam quoad eorum qualitatem, & alias circumstantias, v. gr. ut sint rogati, masculi, subscribant, subsignent, uno contractu, &c. n. 2101. & seq.

Utrum testamentum factum coram duobus testibus, & Parocho validum sit de jure canonico, sive ad pias causas, sive profanas. n. 2109.

§. 7.

An valeat testamentum ad pias causas factum, sine solennitatibus juris civilis? n. 2110.

An testes, de quibus loquitur c. *II.* ad ultimam voluntatem in causis piis pertineant ad formam ejus substantialem, vel tantum probatoriam. n. 2112. & seq.

§. 8.

An testamentum in alienum arbitrium conferri possit? n. 2116.

An valeat testamentum ad pias causas, quod testator commisit in arbitrium alterius, v. g. instituo hæredes meorum bonorum pauperes, quos Titius elegerit. *ibid.* & seq.

Quid in hoc puncto dicendum de jure canonico? an hoc jure valeat testamentum ad pias causas. n. 2118. & seq.

Testamentum ad pias causas non indiget hæredis institutione. n. 2125.

ARTICVLVS 4.

Qui possint facere testamentum? n. 2126.

§. 1.

An, & qualiter Prælati Ecclesiarum, & Clerici seculares testari possint? n. 2127. seq.

Quo jure Clerici non Regulares testari possint. n. 2130. & seq.

An, & qualiter illi (qui nullam administrationem habent, simplicia, canonicatum, vel præbendam) testari, vel per ultimam voluntatem disponere possint de rebus, intuitu suæ Ecclesiæ, vel beneficij (seu ex ejus Ecclesiastico titulo) acquisitis. n. 2136. seq.

§. 2.

An consuetudine obtineri possit à Clericis facultas testandi etiam ad usus profanos. n. 2139.

An consuetudine obtineri possit facultas etiam disponendi ad pios usus per ultimam voluntatem de talibus bonis? an etiam ad usus profanos? *ibid.* & seq.

An prohibitio sit juris tantum humani? an naturalis, vel divini? n. 2147. & seq.

§. 3.

An, & qualiter Regulares testari possint, Scholastici Soc. Jesu, quamdiu non sunt professi, vel coadjutores formati, sunt capaces dominij habendi nomine suo. n. 2156.

Quid in hac re possint Religionum Novitij? n. 2157.

ARTICVLVS 5.

De his, qui hæredes institui possint, vel debeant? n. 2159. & seq.

Quid sint hæredes necessarij? quid voluntarij, seu liberi? n. 2172.

Quomodo vocetur jus, quo hæres suus gaudet, ut, nisi nominatim exheredet, necessariò hæres institui debeat. n. 2173.

Quid intelligatur per suitatem? *ibid.*

Utrum filij, etiam emancipati, gaudeant jure suitatis, quoad hoc, quòd debeant institui hæredes? *ibid.*

An aliqui fiant sui, fictione juris? n. 2174.

Utrum parens, & avus paternus tantum debeant observare juris solennitatem? vel & mater, & avus maternus? n. 2175.

Quis dicatur præteritus? n. 2176.

Quid sufficiat, ut filius non censetur præteritus? n. 2177. & seq.

Quid requiratur ad testamentum paternum? n. 2180.

Utrum liceat patri, vel matri, filium suum, vel filiam, vel ceteros liberos præterire, aut exheredes facere in suo testamento? n. 2181.

An sit obligatio instituendi ascendentes, si testator habeat descendentes? n. 2190. seq.

An testamentum possit rumpi, per querelam. n. 2193.

Quis dicatur jure posthumus. n. 2194.

Quis dicatur quasi posthumus. n. 2195.

ARTICVLVS 6.

De Exheredatione.

An exheredatio facienda sit nominatim. 2196.

An sufficiat, si fiat solum conditionatè. ibid.

Utrum sufficiat, si solum fiat à certa parte bonorum. ibid.

An necesse sit, quod excludatur ab omnibus etiam institutis. ibid.

An valeat, si in testamento hæres aliquis institutus non sit, seu institutus hæreditatem non adit. ibid.

An exigatur, ut exheredatio fiat ex causa legitima, seu legibus approbata. ibid.

An sufficiat jure novo quælibet causa ex illis, quæ sufficiebat olim, & jure antiquo. ibid.

An exheredato, neganti se causam exheredationis dedisse, incumbat probatio suæ innocentia. ibid.

Quæ sint causæ, propter quas fieri potest exheredatio. ibid.

An, quod dicitur de his causis, extendi possit ad alias vel similes. ibid. & seq.

ARTICVLVS 7.

Quid sit legitima. n. 2203.

Quorupluriter considerari possit legitima. ibid. An legitima sit pars bonorum, vel hæreditatis. n. 2204.

An filius repudiata hæreditate possit nihilominus consequi legitimam. ibid.

Quibus debeatur legitima. ibid.

Quanta esse debeat legitima. ibid.

Quomodo legitima accrescat. ibid.

Quo titulo relinquenda legitima. ibid.

An crescentibus bonis paternis augeatur etiam legitima. ibid.

Ex quibus, & à quo possit designari legitima. ibid.

Qualiter sit relinquenda legitima sine gravamine. ibid.

An, & qualiter filius sibi possit in legitima præjudicare. ibid.

Quo juris remedio legitima non relicta possit obtineri. ibid.

Quo supplementum non relicta integra. ibid. & seq.

ARTICVLVS 8.

De querela inofficiosa. n. 2222.

Quid sit querela. ibid.

An hodie inter ascendentes & descendentes sit locus querelæ. 2223.

Ad quos transeat querela. ibid.

Contra quos detur querela. ibid.

In quibus casibus cesset querela. ibid. & seq.

ARTICVLVS 9.

De Substitutionibus.

Quid, & quoruplex sit substitutio. 2226.

§. 1.

De substitutione vulgari. 2227.

Utrum substitutio sit directa vel indirecta. ibid.

§. 2.

Quid sit substitutio pupillaris. n. 2228. Per pupillarem substitutionem expressam, quando institutus obit ante pubertatem, excluduntur mater, & omnes ascendentes per lineam maternam, etiam quoad legitimam, quam alioquin filius eis relinquere teneretur, & succedit substitutus, quamvis extraneus. 2229.

An valeat substitutio pupillaris, si pater in testamento minus solenni (non tamen nullo ex causa præteritionis, aut illegitimæ præteritionis) habente tamen omnia, quæ sufficiunt ad testamentum inter liberos, faciat ejusmodi substitutionem. n. 2230.

Quid requiratur ad substitutionem pupillarem. ibid.

Quibus possit substitui pupillariter. n. 2231.

Quis sit effectus substitutionis pupillaris. 2232.

Quando finiatur substitutio pupillaris. 2233.

§. 3.

Quid sit substitutio exemplaris. n. 2234.

An patens (si filius, mente captus, habeat plures descendentes) possit unum ex illis substituire, reliquis præteritis. n. 2236.

§. 4.

Quid sit substitutio reciproca, seu breuiloqua, & quid compendiosa. n. 2238. & seq.

Quas substitutiones simplices in se continent substitutio reciproca, seu breuiloqua. 2240. & seq.

Quid sit substitutio militaris. 2242.

§. 5.

Quid sit substitutio indirecta. n. 2243.

Quis sit effectus substitutionis fideicommissaria. n. 2244.

An filius substitutione fideicommissaria gravatus, ut, si moriatur sine liberis, hæreditatem v. gr. Titio relinquat, per hoc, quod fiat Religiosus, censetur mortuus, ad effectum faciendæ transmissionis in alterum, & hoc ipso hæreditas fiat substituti. 2245. & seq.

An hæres suus, universali fideicommissio gravatus, deducere possit legitimam simul, & Trebellianicam. n. 2255.

ARTICVLVS 10.

Quid sint legata? & quid fideicommissa particularia? n. 2261.

An res aliena legari possit, quæ scilicet spes ætæ ad omnino extraneum, qui nec hæres sit, nec legatarius. n. 2262. & seq.

Qualiter intelligendum veniat, quod dicitur l. legatum 15. ff. de legatis 2. & §. 3. Instit. eod. esse donationem quandam testamenti, vel melius à defuncto relictam, ab hærede præstandam. n. 2265.

Qualiter legata relinqui possint. n. 2266. seq.

An valeant legata, relicta loco, vel portione incertæ. n. 2272.

INDEX

An & qualiter ex legatis detrahi possit Falcidia, n. 2273.
 In quibus casibus locum habeat, vel non habeat Falcidia, n. 2274.

Quomodo detrahenda sit Falcidia, 2275. seq.

ARTICVLVS II.

De portione Canonica, debita Episcopis, ex legatis pijs, n. 2280.

An portio Canonica competat Episcopo ex legatis pijs non tantum factis Ecclesie sue Cathedrali, sed etiam alijs, non modo Ecclesijs inferioribus, verum pijs quoque locis in sua Diocesi existentibus, Ibid.

ARTICVLVS 12.

De codicillis, n. 2285.

An ab eodem possint fieri plures codicilli, n. 2287.

Quid in codicillis inter liberos sufficiant testes, n. 2288.

An ij, qui de iure testamentum facere permittuntur, possint facere codicillos, n. 2290.

An Codicilli testamento confirmantur tam prius, quam postea facto, si expressè eorum merito fiat, n. 2291.

ARTICVLVS 13.

De executione testamenti, & aliarum ultimarum voluntatum,

Executores testamenti alij sunt Testamentarij, alij Legitimi, alij Dativi, n. 2294.

Executores testamenti dari possunt siue Laici, siue Clerici, etiam Religiosi, si non sint Fratres Minores de obliuiantia, accedente tamen auctoritate Superioris, Ibid.

Quomodo sit munus ejusmodi executorum, n. 2297. & seq.

An executores possint à iusta, & licita Testatoris voluntate discedere, vel eam in aliud, quamvis melius opus, commutare, n. 2301.

An executore mortuo officium ejustranseat ad heredem, n. 2302.

ARTICVLVS 14.

De Testamentis privilegatis.

An heres scripus in testamento militari hereditatem consequi valeat, si testator moriatur intra annum post suam à militia liberationem, si testamentum prius conditum fuit jure militari, n. 2303.

An etiam, si moriatur post annum à sua liberatione, Ibid. & seq.

QUÆSTIO 27.

In Tit. 27. De successione ab intestato, n. 2314.

Quotupliciter deferri possit hereditas ad alium, Ibid.

§. 1.

De gradibus cognationis, n. 2315.

§. 2.

Quo ordine succedant ab intestato liberi parentibus, n. 2320.
 Tom. III.

Quot sint ordines succedentium ab intestato, Ibid.

An, si si tales descendant ab ijs, qui, si vixissent, succedissent in capita Titio defuncto, succedant stirpes, non obstante, quod ipsi sint gradu inæquales, n. 2324.

An filij, legitimi tantum, adoptanti (si extraneus sit) succedant in capita cum naturalibus & legitimis, n. 2327.

An illegitimi naturales succedant Patri ab intestato, n. 2328.

An, alij illegitimi (nimirum nati ex concubitu admixto, & per leges pœnæ subiecto admittantur ad Patris, vel Matris hereditatem, Ibid.

An alij illegitimi ex concubina domi retenta, vel etiam meretrice, & concubitu vago, cum eorum mater certa sit, succedant matri cum alijs legitimis, n. 2329.

§. 3.

Qualiter ascendentes succedant ab intestato liberis, n. 2330.

An in casu, quo ad matrem spectat impuberi providere, & filius decedit impubes, à matre non provisus de tutore, privetur ea jure successione, 2333.

An, quando hereditas liberorum devolvitur ad ascendentes gradu proximos, & pares, (v. g. Pater & Mater) successio intelligatur de omnibus filij bonis, & quidem æqualiter, n. 2335.

An in casu, quo nulli extarent fratres, sed meri filij defuncti fratris, an, inquam, hi concurrerent cum ascendentibus, vel potius ab istis excluderentur, sicut excluduntur alij transversales, n. 2340.

§. 4.

De successione collateralium, n. 2341. & seq.

An facienda sit divisio bonorum, quando uterini, & consanguinei succedunt fratri, sicut uterini succedant in solis bonis maternis, & consanguinei in solis paternis? vel verò sine discrimine bonorum succedant uterini, & consanguinei non extrantibus ascendentibus, & liberis præmortui fratris Germani, n. 2349.

Deficientibus fratribus, & sororibus, eorumque liberis ad successionem revocantur reliqui promiscue agnati, & cognati, observata gradus prærogativâ, sublatâ omni differentia collateralium superiorum, & inferiorum, ipsoque etiam jure repræsentationis, n. 2351.

§. 5.

De successione conjugum, & Filii, n. 2353.

An, si uxor viro nullam dotem attulit, & eo mortuo non haberet sustentationem, ea admittatur ad successionem cum liberis, 2354.

Utrum aliqui in jure sint successione incapaces? alij indigni, n. 2355. & seq.

(h)

ARTI.

ARTICVLVS 2.

Qualiter Ecclesia succedat ab intestato in bona Clericorum. n. 2357. & seq.

Per ultimam dispositionem, ad pias causas, excluditur successio ab intestato. n. 2361.

Utrum Professo in Religione bonorum temporalium incapax, si prius de bonis suis nihil disposuit, succedant illi immediate, qui iure in successione vocantur, si decessisset naturaliter. n. 2362.

Is, qui proficitur Religionem, si habeat liberos, seu descendentes, tenetur eis relinquere legitimam etiam post professionem, si ante non fecit. n. 2363.

An filijs, vel descendentes statim post professionem patris (qui eis necdum constituit legitimam) ista debeatur? an verò primum post mortem naturalem Patris. n. 2365.

Monasterium, Novitio, ante professionem decedenti, non succedit ab intestato. n. 2370.

An irritum sit statutum Laicorum, quo liberi, Religionem ingredientibus, jubentur esse contenti solâ legitimâ, vel aliquo vitalitio, ceteroquin excludantur à successione in bona parentum iure illis competente, si manerent in saeculo. n. 2373.

QUÆSTIO 28.

In Tit. 28. De sepulturis, n. 2375.

ARTICVLVS 1.

De sepultura Ecclesiastica. n. 2376.

§. 1.

In quo loco quis possit, aut debeat sepeliri, n. 2377. & seq.

Ubi sepeliri debeant illegitimi, & naturales? ubi spurij? ubi adoptivi. n. 2379.

Ubi sepeliendus sit, qui non elegit sepulturam, nec etiam habet sepulturam Majorum, aut si habet, in ea commodè sepeliri non potest. n. 2380.

Ubi sepeliendus sit, qui fuit in duplici parochia. n. 2381.

Quomodo quis habens parochiam in oppido, vel civitate, moritur in arce sua v. g. vel villa sua, ubi rusticationis causa morabatur, Ibid.

Ubi sepeliendus sit, quando quis moritur in loco, ad quem venit non animo ibi perpetuò manendi, substitit tamen ibidem per notabile tempus, Ibid.

Ubi sepelienda sit uxor vidua. n. 2383.

Quid, si habuit plures successivè maritos. Ibid.

Quibus sit concessa libertas eligendi sibi sepulturam, etiam extra suam parochiam. n. 2384.

An Regularibus & Clericis secularibus liceat voto, juramento, vel etiam promissione facta inducere aliquem, ut in ipsorum Ecclesijs sepulturam eligat, vel jam electam ulterius non immutet. n. 2386. & seq.

ARTICVLVS 2.

Quibus Ecclesijs competat jus sepulturae, n. 2390. & seq.

An Parochus iure negare poterit sepulturam infantis in Ecclesia sanctimonialium, in qua Parens ejus desideravit eum sepeliri, postquam plures ejus proles jam ante in eadem Ecclesia sepulturae traditae sunt, nemine quicquam antea recedente in contrarium moriente, licet factum publicè constaret, & parentes jura parochialia fideliter, & nunquam etiam pariter persolvere voluerat. n. 2400.

ARTICVLVS 3.

Quis concedere possit Ecclesijs jus sepulturae? n. 2403. & seq.

ARTICVLVS 4.

An pro sepultura aliquid exigi, vel accipi possit. n. 2412.

An quis sepulchrum proprium sibi, suisque sumptibus suis ædificatum sine simonia, quoad proprietatè vendere possit alteri solùm juxta valorem fundi, & habito respectu ad solas expensas in eo factas. n. 2423. & seq.

An aliquod temporale exigi, vel accipi possit pro sepultura, sumendo illam pro ipso actu sepeliendi ritu Ecclesiastico, quem suis praestant communiter Rectores parochialium Ecclesiarum. n. 2415.

ARTICVLVS 5.

De poenis sepelientium eos, quos iure non possunt,

§. 1.

Quibus Ecclesiastica sepultura iure canonico deneganda. n. 2416. & seq.

An excludantur à sepultura in loco sacro, qui casu submersi sunt v. g. lapsi ex ponte, causa fugæ arrepto per eum cursu. n. 2419.

§. 2.

Quæ sit poena sepelientium alienum Parochianum, n. 2420. & seq.

ARTICVLVS 6.

Quid portio Canonica, debita Ecclesiæ Parochiali. n. 2432.

An hæc obligatio ex constitutione Canonum introducta, ut ab Ecclesia, in qua quis sepulturam elegit extra Parochiam, nihilominus solvatur quarta funeralis Ecclesiæ Parochiali, nullam patiat exceptionem. n. 2434.

Ex quibus bonis & rebus desumi, seu detrahi debeat ea portio, & dari Parochiæ. Ibid.

§. 1.

An omnes Ecclesiæ teneantur ad quartam funeralem Parochiæ persolvendam, n. 2440.

§. 1.

Ex quibus rebus desumi debeat quarta funeralis Parochiæ præstanda, n. 2453.

An funerale non factum integrum debeat Ecclesiæ Parochiali, quando defunctus fuit sepultus in alia Ecclesia. n. 2459.

Quid intelligatur per funerale non factum. n. 2463.

AR.

ARTICVLVS VLT.

*De reliquis ad hunc titulum perti-
nentibus.*

An Religiosus moriens extra monasterium v. g. in itinere, vel in domo alicujus secularis, apud quem cum superiorum venia versatur, recipiens in agone Sacramenta de manu Parochi loci, possit etiam irrequisito Parocho, deferri ad suum monasterium, ut ibi sepeliatur. n. 2465.
An in cotatu, quo cadaver Religiosi in aliena Parochia, per accidens defuncti, ad suam Ecclesiam abducitur, Parocho loci, in quo decessit, debeatur solutio juris parochialis? & quarta funeralis. n. 2466.
De cujus manu Religiosus extra suum monasterium agrotans ad mortem, debeat recipere viaticum, & extremam unctionem. n. 2469.
An Rectori Ecclesie, in qua certa familia habet propriam sepulturam, liceat alium in eadem sepelire invitâ familiâ, vel possessore, ac hæredibus ejus. n. 2470. & seq.
Confraternitates laicorum ex consuetudine possunt recipere oblationes, dum nil sibi applicant, sed in pios usus totum convertant. n. 2472.
Sepultura, seu jus liberè recipiendi aliquem ad sepulturam præscribi posse. 2473. & seq.
Regularibus sub pœna excommunicationis prohibitum est, seculo speciali privilegio, vel licentiâ Parochi speciali obtentâ moribundis ministrare Eucharistiam in viaticum. n. 2475.

QUÆSTIO 29.

In Tit. 27. De Parochis, & alienis parochianis.

ARTICVLVS I.

Quid sit Parochia? n. 2477.
Quæ requirantur ad constituendam Ecclesiam parochialem. n. 2478.
In quibus consistat jus Ecclesie parochialis. n. 2479.
Qualiter dividi debeat Parochia rectè sumpta. n. 2483.
Quis debeat facere divisionem parochialem. 2484.
Cujus sit prius ex partibus divisivis eligere. ibid.
Quid agendum, si tantum una sit parochia. ibid.
Quid agendum, si plures, sed non recipientes divisionem æqualem. ibid.
An fines parochiarum præscribi possint. 2486.
An Episcopus possit alienum Diœcesanum ordinare. ibid.

ARTICVLVS 2.

De Parocho, ac ejus obligationibus.

Num. 2487.

§. I.

Quæ sit obligatio Parochi ad celebrandum? n. 2488.

An Parochus teneatur Missa Sacrificium pro ovibus suis applicate. ibid.

Quotuplex sit fructus Missæ. n. 2492.

Parochus, quando populo celebrare tenetur vel per se, vel per alium, debet hoc facere in propria Ecclesia. n. 2494.

An Parochi etiam aliis intra hebdomadam diebus celebrare teneantur. n. 2495.

An Parochus populum suum cogere possit, ut Missam audiat in Parochia. n. 2496.

An Regularibus etiam ab Ordinario prohibitis sit, missas celebrare, & campanas pulsare in suis Ecclesiis ante celebrationem & pulsationem in Ecclesia parochiali. n. 2497.

An à Parochis (idem etiam dicendum de aliis præbyteris) dici possint Missæ votivæ, quolibet die extra Dominicam, non impedito officio duplici. n. 2498.

An dicere liceat votivum solam ideo, quia brevius est. ibid.

Missæ pro defunctis, ritu de requiem non dicuntur licite in Dominicis, & diebus festivis. n. 2499. & seq.

Quid agendum, si festum aliquod ex solemnioribus (Annuntiationis) incidat in diem Sabbathi hebdomadæ majoris? quid, si in Cenam Domini, vel Parasceves. 2501. seq.

In Missa prohibetur omnibus etiam Doctoribus & Protonotariis non participantibus, usus annuli. n. 2503.

§. 2.

*De Parochi obligatione suscipiendi Sa-
cerdotium. 2504.*

Ecclesia parochialis potest illi conferri, qui tempore provisionis non est actus, modo sit Clericus, & Sacerdos aptitudine proximâ. n. 2505.

Provisus de beneficio curato tenetur infra annum à sibi commissi regiminis tempore numerandum promoveri in sacerdotem, 2506.

Quomodo pœna privationis ipso jure incurratur à Parochis. n. 2509.

Quid dicendum, si quis recipit quidem Parochiam, sed animo percipiendi per annum fructus, non tamen suscipiendi ordines debitos. n. 2510.

§. 3.

Quæ sit obligatio Parochi ad prædicationem Verbi Divini. n. 2511. & seq.

Obligatio, quam habent Parochi pascendi oves suas prædicatione Verbi Divini, est Juris Divini. n. 2515.

§. 4.

Quæ sit obligatio Parochi ad faciendas denuntiationes. n. 2516.

Quotuplices sint denuntiationes? ibid. & seq.
Parochus, priusquam procedat ad denuntiationes contrahentium matrimonia, debet cognoscere personarum habilitatem. 2518.

Utrum, si Sponsus, & sponsa sint in eadem paro-

(h 2)

paro-

parochia, sufficiant denuntiationes fieri à proprio eorum Parocho. n. 2519.
Parochus non potest omittere denuntiationes, licet timeatur inde matrimonium maritaliosè impediendum esse; potest tamen ex Ordinarij dispensatione. n. 2520.

§. 5.

De generali obligatione Parochi ministrandi suis Sacramenta. n. 2523.
Curati, & Parochi teneantur suis ministrare Sacramenta ex iustitia, quando est gravis necessitas, etiam cum vitæ periculo.
Parochus, seclusà ratione Episcopi possunt dare alteri, etiam simplici Sacerdoti licentiam, administrandi Sacramenta, exceptà pœnitentiâ. n. 2526.

§. 6.

De obligatione Parochi ministrandi Baptismum. n. 2527.
Quisque in Ecclesia, cui subest, est baptizandus. n. 2528.
De licentia proprij Sacerdotis etiam potest alienus solemniter baptizare. n. 2529.
Ad quem pertineat designare Patrinus. 2530.
Utrum vir, & mulier rogati infantem suscipere ex baptismo, possint mittere sui loco procuratores. 2531.
Utrum Parochus possit in patrinus baptizandorum admittere Abbates, Monachos, aut Religiosos saltem claustrales. n. 2532.
Baptismus non debet, nec potest iterari, cum imprimat characterem. n. 2533.
Baptizati à Paganis, Judæis, & hæreticis possunt baptizari, & debent sub conditione. n. 2534. & seq.

§. 7.

De obligatione Parochi ministrandi Sacramentum Pœnitentiæ & Eucharistiæ. n. 2537. & seq.
In Ecclesia Cathedrali potest quilibet recipere Sacramentum Pœnitentiæ. n. 2540.
Utrum Parochus potestatem audiendi confessiones suorum parochianorum possit alteri Sacerdoti delegare. n. 2541.
Unde veniat, quod Parochus suos invalidè absolvat. n. 2542. & seq.

§. 8.

De obligatione Parochi ministrandi extremam unctionem. n. 2546.
Quid sit administratio extremæ unctionis. ibid.
Quale peccatum sit, extremam unctionem ad infirmum sine lumine deferre. n. 2547.
Cum quo Ministro Sacerdos, qui ungit infirmum, præstare possit extremam unctionem. n. 2548.

ARTICVLVS VLT.

De reliquis ad hunc Titulum pertinentibus.

An Parochi obligentur ad reparationem suæ Ecclesiæ, ac habitationis, cum reparatione indigent. n. 2552.

Utrum obligentur Vicarij Parochorum perpetui, & temporales. n. 2553.

QUÆSTIO 30.

In Tit. 30. De Decimis, Primitiis, & Oblationibus.

ARTICVLVS I.

De Decimis Ecclesiasticis.

Quid sit Decima iuxta sacros Canones. n. 2561.
Quotuplex sit decima. n. 2562.
Inter decimas reales sunt quedam majores, alia minores, alia profana, & Ecclesiastica. n. 2564.
Utrum decimæ sint profana, an Ecclesiastica? n. 2568.
Quo iure decimæ debeantur Ministris Ecclesiæ? n. 2566. §. 1.
De quibus rebus dandæ sunt decimæ. n. 2569.
An decimæ persolvi debeant ex rebus, & acquisitis etiam illicitè. n. 2570.
An decimæ persolvi debeant ex hereditate, legatis, donationibus. ibid.
An decimæ sint solvendæ prædiales integrè, nimirum non deductis prius expensis. ibid.
An sic quoque solvendæ sint decimæ personales. ibid. & seq.
Clericis debentur decimæ propter divinum cultum. n. 2576. quando debeant solvi. ib.
An decimæ deferenda sint ad Ecclesiam, seu in horrea Clericorum? an satisfacies, si reddat in agro, vel in vinea, vel in tua domo. 2580.

§. 2.

Cui solvendæ sint decimæ. n. 2582.
Cui debita sint decimæ prædiales 2584. seq.
Cui debeantur decimæ personales. n. 2591.

§. 3.

De decimis novalium. n. 2594.
Quæ requirantur ad novale propriè dictum. n. 2595. & seq.
An, si Laico jus decimandi concedatur, id etiam extendatur ad decimas novalium. 2598.
An privilegium de non solvendis decimis extendatur etiam ad novalia. n. 2599. & seq.
Qualiter intelligi debeat privilegium percipiendi decimas, etiam novalia, habenti jus percipiendi antiquas in certo loco concessum. n. 2602. & seq.

An, qui in loco aliquo præscripsit decimas prædiales, eo ipso etiam præscripsit decimas novalium, postea enatarum. n. 2604.
An, si prædium, vel fundus obligatus ad decimas, convertatur v. g. ex prato in agrum, et hoc teneatur eidem solvere decimas prædiales, cui prius solvere debebat ex illo. 2605.
Quid dicendum in casu, quo fundus, qui erat ager, conversus est in vineam, si per consuetudinem inductum sit, ut decimæ ex vineis debeantur Ecclesiæ A. ex agris, Ecclesiæ B. an in hoc casu Ecclesiæ B. amittat jus decimæ, cum fundus illi antehac obligatus defuerit esse ager. n. 2606.

§. 4. A quo

INDEX

§. 4.

A quo solvi debeant decimæ. n. 2607. & seq.
An privilegium eximens Regulares, vel alios, à solutione decimarum de suis prædiis, quæ ipsi suis manibus, vel impensis colunt, extendatur ad prædia, quæ habent solum ex conducto. n. 2614. & seq.

§. 5.

Qualiter acquiratur jus decimandi, & immunitas ab onere eas solvendi.
An jus decimarum percipiendarum possit acquiri consuetudine legitime præscripta à Clero. n. 2616.

An, qui præscripsit jus percipiendi decimas in certa terra, vel fundo, censetur etiam præscripsisse jus percipiendi decimas ex omnibus fructibus, qui in terra, vel loco illo nascuntur. n. 2617.

An jus percipiendi decimas possit transactione, seu amabili compositione inter Prælatos & Rectores Ecclesiarum. n. 2618.

Jus percipiendi decimas potest sumi materialiter & formaliter. n. 2620.

Immunitas à solvendis decimis, à personis privatis, non tantum Ecclesiasticis, sed etiam Laicis præscribi potest. n. 2623. & seq.

§. 6.

De Decimis Laicalibus. 2627.

An Laici, seu conversi, nimirum Regulares, licet non sint Clerici, sint capaces juris decimarum Ecclesiasticarum. n. 2628. An Laici (secularibus) concedi possit jus decimarum, ibid.

An concedi possit in feudum, ibid. An iidem Laici jus decimarum, si quod habent, in alios transferre possint, ibid.

An Laici decimas, ante CC. Lateranense sibi legitime concessas, in feudum perpetuum possint sine consensu Episcopi dare Religiosis, vel aliis Ecclesiis, saltem exemptis, tametsi Laici dicant, quod ejusmodi decimas in feudum acceperint à talibus Religiosis, vel Ecclesiis. n. 2637.

§. 7.

De Judice causarum super decimis, & pauperibus recusantiam solvere decimas.

Coram quo Judice conveniri debet. n. 2639. Parochus potest decimas recuperare actione personali contra injuste renuentem solvere decimas, præterquam, quod talis etiam per censuras cogi possit, ut debitum præstet. n. 2640.

Causa possessoria decimarum, etiamsi nihil proprietatis habeat, est causa Ecclesiastica. n. 2641.

Illi, qui decimas, quas debent solvere, injuste detinent, nec Ecclesiæ, ad quam spectant, restitunt, Christianam sepulturam privari debent. n. 2643.

ARTICVLVS 2.

De Primitiis & Oblationibus.
Tom. III.

Quid sint Primitiæ. n. 2644.

Qualiter primitiæ distinguantur à Decimis. n. 2645.

Quo jure fideles teneantur solvere primitias frugum. n. 2646. in qua quantitate. ibid. cui? ibid.

Quid, & quotuplex sit oblatio. n. 2647. In quem finem fiant oblationes, ibid. Ex quibus rebus possint fieri oblationes, ibid. An sint sub præcepto oblationes, ibid. An liceat acceptare oblationes, quando fiunt à personis crimine infectis, ibid. An Laici possint acceptare oblationes, ibid. Quæ sit poena decipientium oblationes, ibid. Ad quem pertineant oblationes factæ sacris imaginibus, ibid.

QUÆSTIO 31.

In Tit. 31. De Regularibus & Transseuntibus ad Religionem.

ARTICVLVS 1.

De natura & substantia status Religiosi.

Quid sit Status Religiosus. n. 2652.

Quid requiratur ad votum castitatis religiosæ. n. 2654.

Quotuplex potestas considerari potest in Prælato vel Superiore. n. 2658.

ARTICVLVS 2.

De ingressu Religionis.

Quid intelligatur per ingressum Religionis. n. 2659.

§. 1.

De ætate ad annum probationis requisita.

Quæ jure communi censetur ætas legitima, ut quis ad Novitiatum, seu probationem admittatur. n. 2660. & seq.

§. 2.

De loco faciendæ probationis, seu Tyrocinij.

An totus & integer probationis annus fieri debeat in Monasterio, sic, ut nullâ illius parte degat extra domum talis Religionis, vel Monasterij. n. 2670.

§. 3.

An annus Probationis fieri debeat suscepto habitu. n. 2672.

§. 4.

An professionem præcedere debeat integer annus probationis. n. 2676.

§. 5.

Qualiter annus probationis debeat esse integer, & continuus. n. 2683.

Qualiter tempus à jure præfixum sit numerandum. n. 2685. An sufficiat, diem ultimum ejus temporis esse ceptum, ibid. An exigatur, illud esse elapsum, ibid.

An si quis finito probationis anno dimittatur ad sæculum, & acceptet dimissionem, licite admittatur ad professionem, si facti poenitens statim redeat, & recipiatur. n. 2694.

§. 6.

Qualiter impuberes possint assumere Religionis habitum, vel suâ, vel parentum oblatione. n. 2697.

An parentes possint liberos suos impuberes offerre Religioni, non tantum ut habitum deferant, sed etiam, ut suo tempore fiant Religiosi. n. 2698.

Quem effectum habeat talis oblatio parentum. ibid.

An hæc oblatio à parentibus fieri possit inuitis liberis. ibid. Antalis oblatio fieri possit à Matre, vel Tutoribus. ibid. & seq.

Liberi inconsultis ac inuitis parentibus non prohibentur, religionem ingredi. 2705.
De reditu ad sæculum Novitorum. n. 2706.

§. 7.

An beneficiatus, durante Tyrociniò, seu probationis anno, retineat beneficium Ecclesiasticum. n. 2707. & seq.

An, si contingat vacare Ecclesiam, in qua Canonici vel beneficiatus, virtute sui officij, habeat jus eligendi, possit interesse electioni, dum est in novitiu. n. 2714.

An Novitij obligentur Statutis Religionum, vel Præceptis superiorum. n. 2716.

An sine justa causa ex anno probationis à Religione dimitti possint inuiti. ibid. & seq.

ARTICVLVS 3.

De renuntiatione bonorum tempore Novitiatu. n. 2719.

An attento illo decreto Tridentini valeret donatio facta ante religionis ingressum, nullo intuitu religionis capeffenda. n. 2721.

An, si intuitu talis ingressus. ibid. An valeat renuntiatio vel donatio Novitij etiam completa ætate professioni necessaria, sed ante duos menses, proximè præcedentes professionem, facta sine licentia Episcopi, vel ejus Vicarij. ibid.

An valeat talis donatio facta sub conditione securæ professionis, secus non habitura effectum. ibid. Qui actus proprie veniant sub nomine renuntiationis prohibita hoc decreto. ibid. & seq.

An valeat renuntiatio, qua Novitius in favorem religionis renuntiat, & cedit hereditatem paternam vel maternam sine horu consensu, si fiat juxta formam Tridentini, est, ea nondum sit obrenta, sed solum in futurum deferenda. n. 2728.

An renuntiatio bonorum secundum formam Concilij facta corruiat, si Novitius moriatur, antequam professionem emitrat. ibid.

An talis donatio vel renuntiatio legitime facta revocari possit à Novitio, antequam profiteatur. ibid.

An subsistat talis donatio juxta formam Trid. à Novitio minore facta sine auctoritate curatoris, & decretis Judicis. ibid.

Qualis debeat esse licentia Episcopi. ibid.

An facultas dandi licentiam possit delegari. ibid.

An hæc solemnitas requisita licentia ad huc sit in usu. ibid.

An renuntiatio fieri debeat ante ultimum mensem proximè præcedens professionem. ibid.

An sufficiat, eam fieri etiam finito Novitatu, sed ante professionem. ibid.

An & hoc decretum de renuntiationibus Novitorum comprehendat Novitios conjugios Religionis ibid. & seq.

ARTICVLVS 4.

Quid sit professio religiosa. n. 2737.

§. 1.

Quæ requirantur ad valorem Professionis Religiosæ. n. 2738.

De forma professionis. n. 2739.

De professione expressa. n. 2740.

§. 2.

Qualiter fiat professio tacita. n. 2747.

Quibus modis tacite Professio emitatur, hoc est, ex quibus signis & factis à jure præsumatur, eum, qui talia facta, signa, vel indicia edidit, professum esse sic, ut non minus ac alii expressè professi ad ejus status observantiam jure compelli possit. n. 2749.

An inducatur tacita professio per gestationem habitus Professorum patenter distincti à habitu Novitorum etiam non expleto anno Novitiatu. 2750.

An tacite professioni locus sit etiam post Trid. ibid. An ad tacitam professionem ex susceptione habitus patenter distincti ab habitu Novitorum de necessitate requiratur perseverantia in eo, saltem per triduum post pubertatem. ibid. Quam obligationem inducat tacita professio primo modo facta. ibid. & seq.

§. 3.

Qui possint religionem profiteri, & ad hoc admittere. n. 2758. & seq.

De potestate admittendi ad professionem. 2761

Ad quem spectet creatio Monialium. n. 2762

De actu admittendi ad professionem. n. 2764

De professione irrita. ibid.

ARTICVLVS 5.

De indissolubilitate Professionis.

An vinculum religiosæ professionis dissolvi possit per Summum Pontificem. n. 2767.

An per promotionem ad Episcopatum. ibid.

An præscriptione. ibid. An invalide professus, non valens tamen in foro externo probare nullitatem, teneatur eam ratificare. ibid.

An, & qualiter comperat jus contra nullitatem professionis reclamandi. ibid. & seq.

De actione contra professionem. n. 2771.

De facultate reclamandi. n. 2776.

ARTICVLVS 6.

An, & qualiter liceat de una religione transire ad aliam? n. 2780. & seq.

Quinam Superior Regularis subito suo dare possit licentiam transeundi ad aliam Religionem? n. 2788. An non Monachus ad Ordinem Monachorum, vel vicissim transire possit? ibid. An ei, qui licetè transiit ad alium ordinem, concessa sint omnia, quæ aliis in tali loco & monasterio professis? ibid.

An legitime translatus ad alium ordinem, ut ubi sit Prelatus, debeat prius in eo profiteri? ibid. An teneatur ad vota specialia prioris ordinis? ibid. An talis secum ad novum ordinem transferat bona, quæ priori religioni attulit? ibid. & seq.

Quis in casu ex superioribus Pontifice inferioribus possit dare talem licentiam? n. 2798.

De receptione Religiosi illegitimi transeuntis ad aliam religionem. n. 2810.

ARTICVLVS VLT.

De Regularibus fugitiuis, apostatis, & eiectionis.

Quis sit Fugitiuus? quis Apostata, & eiectionis? n. 2815. & seq.

An in casu (quo tales eiectionis post debitam sui emendationem petunt ad suam religionem recipi, & nihilominus rejiciuntur) tunc saltem absolute liberentur à voto perpetuitatis & obedientiæ? n. 2825.

QUESTIO 32.

In Tit. 32. De conversione Conjugatorum.

ARTICVLVS I.

De conditionibus, ut unus conjugum valide transeat ad religionem.

Num. 2827.

Quid requiratur, ut unus ex conjugatis licetè possit transire ad statum religiosum, ac in eorum profiteri? n. 2828. & seq.

§. 1.

An conjugatus valide profiteatur religionem, cum sola licentiâ alterius? n. 2832. seq.

Quid requiratur, ut professio unius è conjugatis licetè fiat? n. 2835.

De licentiâ uxoris ad licitam professionem viri. n. 2837. & seq.

An, quando conjux, qui dedit alteri licentiam profitendi religionem, manet in saculo, & nec continentiam perpetuam vovit, professus ad hanc possit revocari? n. 2843.

§. 2.

An unus conjugum, altero invito, religionem professus, teneatur ad perpetuam continentiam? n. 2846.

An, licet illud votum solennis continentiæ in ejusmodi professione nulliter factæ talem conjugem non obliget in vi professionis; seu voti solennis? obliget tamen in vi voti simplicis? ibid. & seq.

ARTICVLVS 2.

An, & qualiter conjugatus possit suscipere sacros ordines? n. 2850.

An conjugatus, sine consensu uxoris, non tantum illicitè, sed etiam invalidè recipiat sacros ordines? n. 2850.

An hoc intelligatur de conjugato solum post matrimonium consummatum? ibid. An procedat de 4. minoribus ordinibus? ibid.

An requiratur, quod uxor præter licentiam viro datam, aut continentiam voveat? aut religionem ingrediatur? ibid.

An susceptione sacri ordinis dissolvatur prius matrimonium consummatum? ibid. An saltem ratum tantum? ibid. An dirimatur contrahendum, vel contractum post susceptos ordines? ibid.

An uxor virum sine ipsius licentiâ in sacris ordinatum possit repetere? ibid.

An talis, etiam Presbyter, uxori redditus, teneatur petenti debitum reddere? ibid. & seq.

ARTICVLVS 3.

De reliquis ad hunc Titulum pertinentibus.

An, si conjugum unus vovit continentiam, temporalem, v.g. ad annum, de alterius quidem consensu, sed non vicissim edentis votum continentiæ perpetuæ, elapso tempore, ad quod illius votum porrigebatur, teneatur alteri rursus cohabitare, ac debitum reddere? n. 2859.

An, si ambo conjuges de mutuo consensu continentiam voverint, & unus de alterius licentiâ religionem professus est, remanens, seu religionem non ingressus, professum à religione revocare possit? n. 2860.

An, si unus conjugum factus sit adulter, alter innocens, ipso etiam invito, possit transire ad religionem, vel sacros ordines suscipere? n. 2861.

An conjux innocens possit adulterium à se dimissam, iterum revocare, & hic teneatur ad eum redire? n. 2862.

An adultera, postquam statum jam mutavit, teneatur redire ad vivum innocentem, si ipsam repetat? n. 2863.

An conjugatus, matrimonio hecudum consummato, possit religionem ingredi, ac in ea profiteri, etiam invito altero? n. 2866.

Quo jure professio religiosa dissolvat matrimonium fidelium rata tantum? n. 2867.

Quale privilegium conjugibus concessum sit pro ingressu religionis ante matrimonium? ibid.

An matrimonium censeatur consummatum in ordine ad tollendum hoc privilegium, per copulam habitam inter eos ante matrimonium contractum. *ibid.* Intra quod tempus licitum sit, sponsis de presenti, seu conjugibus ante matrimonium consummatum ingredi religionem? *ibid.*

An privilegium ingrediendi religionem perdat sponsa per copulam primo bimestri vi extortam à sponso? *ibid.*

An hoc non obstante licet ingredi valeat religionem? *ibid.* an, si vi esset oppressa per alium, quam suum conjugem? *ibid.* an, si consensisset in ejusmodi copulam? *ibid.*

An solvatur matrimonium fidelium ratum, tantum, si vir suscipiat sacros ordines? *ibid.* an propter adulterium spirituale unius, seu lapsum unius in hæresim, vel apostasiam? *ibid.* & seq.

QUÆSTIO 33.

In Tit. 33. De Conversione Fidelium.

Quotuplex sit conversio? *n. 2869.*

An uno infidelium conjugatorum ad fidem converso, altero remanente, nec illi sine contumelia creatoris convivere volente, ipso facto solvatur prius matrimonium eorum etiam consummatum? *n. 2869.*

An conversus licet ineat matrimonium cum fidele? *ibid.* An inito matrimonio cum fidele solvatur prius matrimonium in infidelitate cum infidele contractum? *ibid.*

An inire possit matrimonium cum fidele, altero in infidelitate manente, sed volente illi pacifice convivere? *ibid.*

An, si vir infidelis occidat maritum uxoris fidelis istius infidiis, & machinationibus, possit postea illam ducere in uxorem, si ipsa faciat, ut inito cum ipsa matrimonio talis vir ad veram fidem convertatur? *ibid.*

Cui assignanda sit communis proles duorum conjugum, uno eorum ad fidem converso, altero in infidelitate remanente? *ibid.* seq.

QUÆSTIO 34.

In Tit. 34. De voto, & voti redemptione.

ARTICULUS 1.

Quid, & quotuplex sit votum? *n. 2872. & seq.*

ARTICULUS 2.

Quem effectum pariat votum? *n. 2878.*

An votum ritè ac legitime factum, statim obliget? *n. 2879.* An ejus executio d' fieri possit ex causa? *ibid.* Quæ causa censeatur sufficiens? *ibid.* An hæres teneatur ad adimplenda vota testatoris, ab hoc ante mortem non impleta? *ibid.* Quem effectum pariat votum continentia in ordine ad ma-

rimonium? *ibid.* Quem, votum religionis ingrediendæ? *ibid.* An obliget votum metu extortum? *ibid.* Quæ vota sint reservata? *ibid.* An omne votum circa materiam reservatam sit reservatum? *ibid.* seq.

ARTICVLVS 3.

De Voti Redemptione.

Quis possit irritare vota? *n. 2911.* Quis dispensare? Quis commutare? An, & qualiter extinguatur ingressu religionis? aut professione? *ibid.*

§. 1.

De irritatione voti, ibid.

An pater possit irritare vota, quæ fiunt à filio in pubertate? *n. 2912.*

Quid possit Tutor vel Curator in hoc circa vota suorum? *ibid.* An Mater? *ibid.* Quid Superior in Religione circa vota suorum? *ibid.* Quid dicendum de votis uxorum? *ibid.* Servorum? *ibid.* Maritorum? *ibid.* & seq.

§. 2.

Quid sit dispensatio voti? *n. 2920.*

Quibus competat potestas dispensandi in votis? *n. 2924.*

An Episcopi possint aliquando dispensare in votis illis s. reservatis? *2925. & seq.*

§. 3.

De Commutatione Voti.

Num. 2927.

An idem dicendum de votis tempore Novitatus emissis? *n. 2929.* An de votis emissis post professionem, si talis professus deinde proficeatur in alia religione strictiore? *ibid.*

De votis, quæ quis emitit in religione, si ab ea in perpetuum expulsus, sua sponte proficeatur in alia strictiore, vel laxiore? *ibid.*

An hoc procedat de votis non tantum personarum, sed etiam realibus? *ibid.* An etiam de voto transmatino in subsidium terræ sanctæ? *ibid.* An id concessum sit simplicibus votis post biennium Novitatus emissis in Soc. Jesu? *ibid.* & seq.

An saltem tunc extinguerentur vota in seculo emissæ ab eo, qui post biennium Novitatus in Soc. Jesu emitit 3. vota simplicia, quibus evadit verè Religiosus, si emitteret ea cum intentione commutandi in ea vota simplicia? *n. 2933.* An, si talis postea dimitteretur à religione, illa vota deus redirent *ibid.*

An idem dicendum, si commutaret in simplicem ingressum in Societatem, & postea tempore Novitatus exeat ex justa causa? *ibid.*

Quid, si ingrediens Societatem haberet votum ingrediendi aliam religionem? *ibid.* & seq.

§. 4.

Qui gaudeant potestate commutandi vota? *n. 2937.*

An

INDEX

An id possint soli Superiores Ecclesiastici? n. 2938. An aliquando possit hoc ipse vovens? ibid. An hoc iure ordinarii habeant Episcopi in sua diocesi? & quidem ante consecrationem? ibid. An Archiepiscopi, etiam ante acceptum pallium? ibid. Quid in hoc possit Capitulum, sede vacante? ibid. An Episcoporum Vicarij. ibid. An Praelati Episcopo inferiores? ibid. An Parochi? ibid. & seq.

QUÆSTIO 35.

In Tit. 25. De Statu Monachorum, & Canonicorum Regularium. n. 2943.

Quor denur Status in Ecclesia? & quid sint. n. 2944.
 Quid, & quotuplex sit Ordo? n. 2945.
 An Episcopi vel Ordinarii locorum ea, quæ Monachis offeruntur à fidelibus, possint sibi vendicare, vel in totum, vel in partem. n. 2949.
 An, cum Regulares Monasterium pro ipsorum habitatione, vel Ecclesiam construunt, & Episcopus ad solemniam dedicationis celebrandæ ab ipsis invitatur, possit hoc negare? n. 2950.
 An à Monachis pretium, vel peculium accipi possit pro receptione alicujus ad Monasterium? n. 2951.
 An Monachis liceat habere peculium? ibid.
 An Monachi possint habitare soli in villis, oppidis, & Parochiis? ibid.
 An Prioratus pretio dari possit? ibid.
 An Priores in Ecclesiis conventualibus constituti possint mutari? ibid. & seq.
 An possit Superior Regularis alicui Religioso sibi subdito concedere bona etiam stabilia, solum ad administrationem, seu usum ab ipsis voluntate dependentem, & pro arbitrio ejus revocabilem, v. gr. ut Religiosus aliquis ex bonis, sive Monasterij, sive à parentibus, & propinquis assignatis, certos redditus seu census percipiat, ex quibus se vestiat, & aliat, & quod superest, in alios usus pios & honestos impendat? n. 2959. seq.
 An Canonici Regulares licite praeficiantur Ecclesiis parochialibus? n. 2967. & seq.
 An inspecto iure novissimo Concilii Trident. liceat Canonicis Regularibus beneficia secularia possidere? n. 2970 & seq.
 An Cistercienses possint possidere villas, Ecclesias, altaria, homagia? n. 2975. & seq.
 Quid hoc titulo statutum sit de Capitulis Provincialibus Regularium? n. 2983. & seq.
 Quis numerus esse possit sororum, seu Monialium in monasteriis mulierum? 2991. seq.
 Quæ Moniales sint benedicendæ? 2994. seq.
 De Velo Professionis. n. 2996.
 De Velo Consecrationis. n. 2997.
 De receptione Veli. n. 2998.
 De partibus concurrentibus in electione Abbatissæ. n. 2999.
Tom. III.

De clausura Monialium; quoad egressum illarum ex monasteriis. n. 3000.

Quæ sint legitime causæ, propter quas Monialibus concedi possit, egredi de monasterio? n. 3000.

Quis eis hanc facultatem concedere possit. ib. Qualiter aliarum personarum ingredi valeant monasteria monialium? ibid.

Qualiter eorum visitatio instituenda sit? ibid. & seq.

QUÆSTIO 36.

In Tit. 26. De Religiosis domibus, ut Episcopo sint subjectæ.

ARTICVLVS 1.

Qualiter domus religiosa subjectæ sint Episcopo? n. 3018.

§. 1.

An quælibet domus religiosa subjecta sit Episcopo? n. 3019.

§. 2.

In quibus consistat hæc subjectio? n. 3021. & seq.

Cui subjecta sit Ecclesia, de qua dabitur, in cujus diocesi existat? n. 3024. Cui subjecta sit Ecclesia unita alteri existenti in alia diocesi. ibid. An Ecclesia vel Monasterium Regularium mutari possint in Ecclesias Sæculares? vel Regularium alterius ordinis? ibid. An præsumptio, qua Episcopus iure communi fundatam habet intentionem subjectionis debita ab omnibus Ecclesiis & Monasteriis in sua diocesi existentibus, procedat etiam, ut idem habeat Ecclesia Parochialis in ordine ad omnes Ecclesias, Capellas, vel ædes intra fines Parochiæ existentes? ibid. & seq.

ARTICVLVS 2.

Qualiter hospitalia, & alia loca pia subjecta sint locorum Ordinariis? n. 3030. & seq.

ARTICVLVS 3.

De novorum Ordinum Religiosorum institutione. n. 3034. & seq.

QUÆSTIO 37.

In Tit. 27. De Capellis Monachorum & aliorum Religiosorum. n. 3039.

ARTICVLVS 1.

De Capellanis constituendis in Capellis Regularium. n. 3040.

An in Capellis Capellanus, seu curam exercens possit esse Monachus, vel alius Regularis de monasterio, cui talis capella unita est. n. 3041. An talis Capellanus subfit loci ordinario? ibid. In quibus? ibid. An in dictis Capellis Monachi possint esse soli? ibid. An sint ad nutum revocabiles? ibid. & seq.

ARTICVLVS 2.

An, & qualiter una Ecclesia possit sibi vendicare jus in alia? n. 3047. & seq.

(k)

QUÆ

QUÆSTIO 38.

In Tit. 38. De Jure Patronatus.

ARTICVLVS 1.

Quid, & quotuplex sit jus Patronatus? 3056.

ARTICVLVS 2.

An jus Patronatus sit spirituale, vel temporale. n. 3060.

ARTICVLVS 3.

Quibus modis acquiratur jus Patronatus? n. 3061. & seq.

ARTICVLVS 4.

Quibus competere possit jus Patronatus. 3078. & seq.

An etiam impuberibus possit competere jus Patronatus? n. 3080.

An hoc jus competere possit heretico? 3081.

An, si jus Patronatus annexum sit bonis, ab uxore marito datis in dorem, jus presentandi pertineat ad maritum? n. 3082.

ARTICVLVS 5.

Ad quid se extendat jus Patronatus? n. 3083.

An Patronatus Ecclesie Conventualis, vel Collegiata habeat jus eligendi Prælatum, pro tali Ecclesia vacante? n. 3084.

An ex lapsu temporis rectè præsumatur consensus Ordinarij? n. 3088.

An huic præsumptioni sit locus in casu, quo requiritur privilegium Apostolicum? 3089.

An jus Patronatus, ut distinctum à jure advocatiæ extendat sese ad actus instituendi, & destituendi Clericos in suis Ecclesiis. 3092.

An Patroni Ecclesiarum possint bona illarum arbitrato suo distribuere? n. 3094. & seq.

An Patroni, vel Advocati Ecclesiarum in perceptione fructuum, proventuum, & obventionum ex beneficiis eorum Patronatus, vel advocatiæ subjectis, licitè ingerere se possint? n. 3097. & seq.

An Patroni, vel Advocati Ecclesiarum habeant jurisdictionem aliquam in ejusmodi Ecclesiam, personas Ecclesiasticas, vel earum bona? n. 3104. & seq.

ARTICVLVS 6.

Quid sit jus Advocatiæ? n. 3117.

§. 1.

Quotuplex sint specie Advocatiæ? 3119. seq.

§. I.

Quem effectum in Clientibus habeat jus Advocatiæ? n. 3122.

Ad quid Clientes Advocatis, seu Protectoribus suis, ob susceptam eorum clientelam, seu protectionem, extra pacta conventa teneantur? n. 3124.

An clientes Protectorem, absque venia impune in jus vocare possit? n. 3125.

An cliens adversus protectorem, vel hic contra clientem productus in testem justè, vel injustè à testimonij dictione abstinere. 3126.

An clientes, ratione protectionis, suis protectoribus teneantur præstare collectas, seu contributiones? n. 3127.

An clientes privati, renunciantes clientela (mutando domicilium) de jure teneantur Protectoribus suis solvere ratione protectionis illis exhibitæ; jura emigrationis. 3128.

An suscepti in clientelam Protectoribus suis teneantur gratis præstare albergiam, hospitaturam, vel fodrum? n. 3130. & seq.

An cliens Protectori teneatur ministrare alimenta? n. 3131.

§. 3.

Quem effectum in advocatis habeat jus advocatiæ. n. 3132.

Ad quos actus jus protectionis se extendat habente jus clientelæ, seu defensionis eorum, qui sub ejus protectione sunt. n. 3133. & seq.

§. 4.

De jure honorarij annui. n. 3136.

§. 5.

De convenientia, ac differentia inter Patronos & Advocatos Ecclesiarum. n. 3137. & seq.

ARTICVLVS 7.

An, & qualiter jus Patronatus alienari possit. n. 3147.

§. 1.

An, & qualiter jus Patronatus emi, & vendi possit. n. 3148. & seq.

An, quando quis alicui vendit omnia sua bona, in tali loco (v. g. castrum, villam, cum omnibus juribus, & actionibus) etiam jus Patronatus venditori competens, cum ea universitate bonorum transeat in emptorem, si jus Patronatus specificè exprimat? n. 3150. & seq.

§. 2.

An jus Patronatus vel Advocatiæ per hereditariam successionem transferri possit in alios. n. 3155.

An jus Patronatus transeat ad heredem fidei commissarii. n. 3159.

An divisione hereditatis iudex possit uni ex coheredibus adjudicare jus Patronatus. 3160.

An jus Patronatus hereditariâ successionem transeat ad monasterium. n. 3164.

§. 3.

Quibus alijs modis jus Patronatus possit alienari.

An Patronatus per donationem possit ad alios transire. n. 3163.

An jus Patronatus possit permutari. n. 3173.

§. 4.

An venditio juris Patronatus jure valeat. 3174.

Ad quem deveniat jus Patronatus secuta declaratione criminis. n. 3179.

Cujus sit pretium? an maneat venditori? an reddendum emptori? ibid.

ARTICVLVS 8.

Quid sit presentatio, seu actus presentandi? 3180.

§. 1.

§. 1.
Intra quod tempus presentatio fieri debeat. n. 3181. & seq.

An hoc tempus semestre, vel quadrimestre curat, seu computetur à die Ecclesie vacantis? vel primum à die, quo patronus noticiam acquisivit de Ecclesie vacatione. n. 3183.

Quid dicendum, si plures sint Patroni ejusdem Ecclesie, & duo scientes, tertio ignorant vacationem, neglexerunt presentare intra tempus jure præfinitum. n. 3184.

An tempus faciendæ presentationi concessum, sit continuum, & consequenter comprehendat omnes dies etiam feriatos. n. 3185.

An, quod diximus, n. 3182. (ordinarium pro illa vice posse liberè providere Ecclesie vacanti non expectatà Patronorum presentatione, si lis orta inter tempus faciendæ presentationi præfixum à jure non terminetur) procedat indefinitè. n. 3186.

§. 2.

An valeat presentatio facta ab eo, qui est in quasi possessione Patronatus. n. 3189.

Quid requiratur, ut quis dicatur in possessione juris presentandi, bonæ fidei. n. 3191.

An ad hoc requiratur titulus? ibid. An etiam unico actu presentationis exercita acquiratur sufficiens possessio ad talem actum, ibid.

An possessor bonæ fidei rectè presenter post litem contestatam? ibid. an teneat institutio ad presentationem factam à possessore bonæ fidei, licet postea pet sententiam causam possessionis perdat. ibid.

An institutio firma sit, facta ad ejus presentationem, qui est verè Patronus. n. 3194.

An, post litem contestatam super Patronatu, qui bonæ fidei patronatum possidet, validè presenteret, presentatione sufficienti, ut aut tunc subséquuta firma maneret, esto deinde pet sententiam possessio illi tolleretur, & alteri adjudicaretur. n. 3195.

§. 3.

An tutor validè presenter loco puilli. n. 3197. & seq.

An, si bona, quibus annexum est jus patronatus, jure venient ad filium spurium; vel dum est irregularis, legitime presenteret, dum est in tali statu. n. 3201.

§. 4.

An maritus legitime presenter propter patronatum uxori competentem. n. 3202.

An patronatus competens uxori sit personalis? An realis, ibid. & seq.

§. 5.

An sequester legitime presenter. 3205. & seq.
An hoc procedat, si patronatus sit Ecclesiasticus, & sequester Laicus? n. 3209. & seq.

ARTICVLVS 9.

An patronus in presentatione possit variare. n. 3214.

Quid, & quotuplex sit variatio? n. ibid.

An Patrono liceat variare ante contestationem, 3216. & seq.

An Patronus Laicus, ante institutionem, possit variare, non tantum semel, sed sæpius. n. 3219. & seq.

An in casu plurium patronorum diversos presentantium, & discordantium, lite pendente liceat illis variare. n. 3222. & seq.

An, si duo essent patroni, Laicus unus, Ecclesiasticus alter, & forent discordes, saltem Laicus possit variare. n. 3225.

An valeat presentatio patroni facta post juramentum non variandi. n. 3226.

ARTICVLVS 10.

De habilitate Clerici presentandi. n. 3232.

An Patronus Ecclesiasticus possit se ipsum presentare ad vacantem Ecclesiam, vel beneficium sui Patronatus, saltem si idoneus & indignus sit. n. 3233. & seq.

De presentatione Procuratoris. n. 3237.

An pater, cui competit jus patronatus ad certam Ecclesiam, ad eam vacantem possit presentare suum filium, si idoneus sit. n. 3240.

An patronus, à quo plures digni rogant presentari, teneatur ex illis eligere digniorem. n. 3243. & seq.

An, si patronus presenter indignum, privetur usu juris pro illa vice. n. 3247. & seq.

ARTICVLVS 11.

De modo presentationis faciendæ.

An per hoc, quod quis à Patrono presenteretur, presentatus acquirat jus ad beneficium. n. 3252.

An debeant vocari ad omnes? vel sufficiat presentationem ab uno fieri. n. 3253. & seq.

Qualiter intelligi, vel accipi debeat major pars, quando presentatio spectat ad plures, quin constituent communiter, quæ dicatur presentare. n. 3265.

ARTICVLVS 12.

Quid possit ordinarius circa beneficia patronata. n. 3266.

§. 1.

Quid circa beneficia patronata possit summus Pontifex. n. 3267.

§. 2.

Quid circa beneficia patronata possit legatus à latere. n. 3273.

§. 3.

Quid circa beneficia patronata possint Episcopi. n. 3277.

An valeat institutio in beneficio patronato ejus, non facta ad presentationem Patroni, ibi d. & seq.

An hi, ad quos pertinet jus instituendi, presentatos, teneantur instituere, si alias idonei sint, antequàm coram ipsis intra terminum, presentantibus assignandum ab ipso instituente assignata fuerit presentato congrua sustentatio ex redditibus Ecclesie, pro qua presentatur. n. 3279.

(k 2)

§. 4. An

§. 4.
 An Episcopus Ecclesiam patronatam donare,
 vel unire possit alteri Ecclesie. 3283. & seq.
 An Episcopus possit, etiam contradicendi pat-
 rono redditus Ecclesie patronate applicare,
 ad utilitatem ejusdem Ecclesie. n. 3290.
 An concessio Ecclesie, per modum incorpora-
 tionis facta, à Patrono alteri Ecclesie per
 subsequentem Episcopi consensum ratificari
 vel confirmari possit, ut saltem ex eo tem-
 pore valeat? n. 3291.
 An in casu, quo Patronus suum Patronatum
 donat Episcopo intuitu Ecclesie Cathedra-
 lis talis Ecclesia patronata evadat collativa?
 n. 3292.

§. 5.
 An in Ecclesiis Patronatis, ad presentationem
 Rectoris earundem presentati possint ab
 Episcopo ordinari? n. 3293. & seq.
 An Rector Ecclesie Parochialis Patronate
 possit alicui assignare in suo beneficio paro-
 chiali vicarium, ut ad eum ordinetur? 3294.
 An ad ejusmodi assignationem tituli ordina-
 rus eo ipso censeatur intitularus, hoc est, jus
 consecutus, ut, cum tale beneficium vaca-
 verit, ipse in eo aliis preferri debeat, etiam
 presentatis à Patrono. ibid.

§. 6.
 An possit Episcopus condiciones beneficii pa-
 tronati mutare. n. 3301. & seq.

ARTICVLVS 13.
 Quibus modis jus Patronatus amittatur, vel
 extinguatur. n. 3318.

ARTICVLVS 14.
 Quò ratione jus patronatus probandum sit. n.
 3325. & seq.

§. 1.
 De probatione per documentum authenticum.
 n. 3327.
 Quid veniat nomine authentici documenti, ib.
 An sola Sacta Scriptura authentica in Decreto
 Tridentini nomine authentici documenti
 veniat. n. 3347.
 Qualiter privati ex multiplicatis presentatio-
 nibus per antiquissimum temporis cursum,
 qui excedat hominum memoriam, rectè
 probent, patronatum sibi competere titulo
 foundationis, constructionis, vel dotationis
 Ecclesie. n. 3330.

§. 2.
 De probatione per alia media secundum
 juris dispositionem.
 An privatus sufficienter probaret jus patrona-
 tus sibi competere, si ad hoc produceret lit-
 teras Episcopi, quibus iste testaretur, insti-
 tutionem Clerici in tali beneficio à se fa-
 ctam esse ad illius presentationem. n. 3334.

§. 3.
 De probatione Patronatus ex usurpatione. n.
 3335.

An ad probandam usurpationem immemorabilem,
 vel per tempus prescriptum continuatas
 presentationes semper cum effectu secuto,
 sint idonei testes subditi talium magna-
 rum, vel communitatum. n. 3337.
 An ad hanc probationem sufficiat, probatae
 presentationes primas, & postremas intra
 spatium 50. annorum. n. 3338.
 An sufficiat, probatas esse presentationes
 esse continuatas. n. 3339.
 An opus sit authenticis scripturis probatas
 presentationes omnes esse effectum sortitas
 n. 3340.
 An probatio de factis presentationibus, qua
 fit solum per dispositiones testium, saltem
 in aliquo casu admitti possit. n. 3341.

QUÆSTIO 39.

In Tit. 39. De Censibus, Exactionibus,
 & Procurationsibus. n. 3344.

ARTICVLVS 1.

Quid sit census. n. 3345.
 De impositione census. n. 3346.
 De consensu Rectorum in novi census im-
 positionem. n. 3347.

§. 1.
 Quotuplex sit census. n. 3351. & seq.

§. 2.
 Quae condiciones servandae sint in constitutio-
 ne census. n. 3357. & seq.

§. 3.
 De singulis conditionibus, in particulari à Pio
 V. requisitis in constitutione census. 3367.

§. 4.
 Qualiter vi dictae Bullae census constitui de-
 beat in re immobili, certa, & frugifera.
 n. 3374.

An per illam conditionem in n. 3374. exclu-
 datur census alicui constitutus in omnibus
 bonis censuarii, presentibus & futuris. 3375.
 An constitutus in pluribus rebus, ibid. An in
 omnibus bonis censuarii presentibus solum
 generaliter expressis. ibid.

Qualiter verificari debeat, censum esse consti-
 tutum in re frugifera. n. 3376.

§. 5.
 Qualiter census consignativus vi Bullae Pii V.
 numeratâ pecuniâ constituendus sit. 3377.

§. 6.
 De reliquis conditionibus à Pio V. requisitis.
 n. 3379.

An totus census constitutus sit in toto, & con-
 tus in qualibet etiam parte. n. 3384.

An totus in toto, & tantum pars in parte. ibid.
 An census solvi debeat, si res censui subiecta
 pereat, vel infacunda reddatur dolo, vel
 culpa censuarii. n. 3386. & seq.

An censui adjici possit pactum, reddendi
 censum in favorem censualitæ. n. 3388.

§. 7.
 De emptione census realium. An

INDEX.

An licitum sit emere censum realem à nobis. n. 3352. definitum. n. 3389. & seqq.

§. 8.

De emptione ac venditione censuum personalium.

An census personalis validè ac licitè pretio constituitur. n. 3394. & seqq.

§. 9.

De censu Ecclesiastico. n. 3407.

An ex solutione census rectè probeatur, solvendum esse subiectum ei, cui solvit censum. ib.

§. 10.

An Ordinarii locorum, aut Rectores Ecclesiis sibi subiectis possint imponere debitum solvendi censum. n. 3412. & seqq.

An Episcopus possit novum censum imponere Ecclesiis de manu, seu potestate Laicorum redemptæ. n. 3417.

An, qui juravit solvere novum censum, ab eo, qui tale juramentum promissorium ab ipso recipit, ab hac jurata obligatione liberari debeat. n. 3418.

ARTICVLVS 2.

De exactionibus.

Quid veniat nomine exactionum. n. 3421.

§. 1.

De portione canonica Episcopali.

Quid veniat nomine portionis canonice. 3422

Ex quibus rebus debeat portio canonice Episcopalis. n. 3423.

Quis veniat nomine Episcopi, cui portio canonica solvi debeat. n. 3428.

An obligatio solvendi portionem Episcopalem, aboleri possit consuetudine contraria. ibid.

An sit de lege Diocesana, vel jurisdictionis. ib.

A quibus debeat solvi portio canonica. ibi, seqq.

§. 2.

De quarta decimationum, & Cathedralitico, seu synodatico. n. 3444.

Quid intelligatur per Cathedraliticum. n. 3445.

Qua sit portionis Cathedralitica taxa, seu quantitas juris dispositione. n. 3448. An debita sit etiam ultra procuraciones. ibid. an possit augeri. ibid. an abrogari consuetudine. ibid. an contra illam præscribi. ibid. an ab Episcopo remitti. ibid.

An ad eam etiam teneantur Regulares. ibi, seqq.

§. 3.

De Subsidio charitativo. N. 3450.

Quibus concessum sit, exigere subsidium charitativum. n. 3452.

Ex quibus causis exigi possit subsidium charitativum. n. 3453.

A quibus personis subsidium charitativum, possit exigi. n. 3454.

An Rector Ecclesiæ habens in una Diocesi suam Ecclesiam, & in altera suas possessiones, & prædia, solvere debeat subsidium Episcopo, in cuius Diocesi est Ecclesia. n. 3. 3460.

Tom. III.

Unde solvendum sit subsidium charitativum. n. 3461.

ARTICVLVS 3.

De Procuracionibus. Num. 3465.

§. Vnicus.

An, & qualiter solvi debeant procuraciones, & quid veniat hic nomine illarum. 3468. & seqq.

An loco victualium in visitationibus possint visitatores exigere pecuniam. n. 3471.

An visitatores uno die possint recipere plures procuraciones, à plura loca visitaverint. ibid.

An aliquid ultra victualia exigere? quæ non absumantur in loco visitationis, sed alio transportentur. ibid. An Notarij victualium præ scriptura in visitatione consecra. ibid.

An liceat visitantibus accipere munera à visitatis. n. 3473.

QUESTIO 40.

In Tit. 40. De consecratione Ecclesiæ vel Altaris. Num. 3481.

ARTICVLVS 1.

De Consecratione Ecclesiæ. Num. 3482.

A quo, & quomodo fieri debeat consecratio. n. 3486.

An Ecclesia semel consecrata debeat, aut possit iterum consecrari. n. 3487.

An Ecclesia necdum dotata consecrari possit. n. 3488. & seqq.

Quanta esse debeat dos Ecclesiæ constituenda. n. 3490.

ARTICVLVS 2.

De execratione, pollutione, ac reconciliatione Ecclesiæ. n. 3491.

Quot modis polluatur Ecclesia. n. 3491. & seqq.

Quot modis Ecclesia execretur, seu consecrationem amittat. n. 3499.

Quis sit effectus, cum Ecclesia execratur, vel polluatur. n. 3500. & seqq.

An Sacerdos, contra Canones, celebrans in Ecclesia violata, incurrat aliquam penam. n. 3503. & seqq.

Qualiter Ecclesia execrata vel polluta reconcilianda sit. n. 3505.

ARTICVLVS 3.

De consecratione, execratione, pollutione, ac reconciliatione Altaris. n. 3507.

Duplex genus est Altaris. n. 3508.

An, Altare, super quo celebratur, debeat esse consecratum. n. 3510. qualiter altare execretur. ibid. qualiter polluatur altare. ibid. Quomodo reconcilietur. ibid. an fracto altaris sigillo, vel amissis ex eo reliquiis, manente lapide ceteroquin integro, altare non censeatur execratum? & pro consecratione, sicut ante adhiberi possit. ibid. an ex eo altari portatili consecrato, possint fieri duo distincta, si lapis consecratus tantus sit, ut ambæ partes ejus singulæ capiantur.

(1)

capiant pedem calicis cum patena & hostia. ibid. & seq.

ARTICVLVS 4.

De consecratione, pollutione, & reconciliatione cœmeterii. n. 3515.

Quid intelligatur per cœmeterium. ibid.

A quo valeat reconciliari cœmeteria. n. 3518.

QUÆSTIO 41.

In Tit. 41. De celebratione Missarum, Sacramento Eucharistia, & diuino Officiis. Num. 3519.

ARTICVLVS 1.

De Celebratione Missa. N. 3520.

Quid intelligatur per missas peculiare. 3521.

Utrum uno eodemque die liceat Sacerdoti plures missas celebrare. n. 3522.

An, quando fit missa de aliquo Sancto in die profesto, hoc est, extra diem Festi ipsius, secundum ordinem rubricarum, dicendus sit hymnus Angelicus, (nimirum Gloria in Excelsis) & Symbolum Apostolicum, seu Credo. n. 3523.

An omnia verba in Canone missa. Apostoli acceperint à Christo, & Successores Apostolorum ab ipsis. n. 3524.

An ex præcepto purificatio facienda sit vino. n. 3527.

An quantitas vini & aqua possit esse æqualis. n. 3533.

ARTICVLVS 2.

De Sacramento Eucharistia. n. 3535.

An Apostoli omnia verba canonis acceperint immediatè à Christo. n. 3535.

Utrum aqua cum vino in sanguinem conuertatur. n. 3561.

ARTICVLVS 3.

De diuino Officio. n. 3586.

An sit sub obligatione conscientia, diuinum Officium seu horas canonicas, non simul uno tractu omnes, aut ferè omnes, sed distinctis temporibus recitare. n. 3587.

An officium matutinum (nimirum nocturni, & laudes) debeant manè perfolui. ibid. seq.

QUÆSTIO 42.

In Tit. 42. De Baptismo & ejus effectu.

ARTICVLVS 1.

Quid sit Baptismus? n. 3597. & seq.

An sit de necessitate formæ in Baptismo, ut exprimaturs actus baptizandi. n. 3600.

Utrum, si probabile sit dubium, an, quis sit, vel non sit baptizatus, debeat baptizari. n. 3607.

An quis possit seipsum baptizare baptismo suminis. n. 3608. & seq.

An illi parvulis sit baptizati, seu pro Christianis habendi, quos, in articulo mortis constitutus, propter aquæ penuriam, & absentiam Sacerdotis, aliquorum simplicitas in caput, ac pectus, ac inter scapulas pro baptismo salivæ conspersione linivit. 3610.

An Græci licitè recusent celebrare in altariis, in quibus ante celebrantur Latini Sacerdotes, reputantes propterea ejusmodi altaria inquinata, dum prius lauerint. n. 3611.

ARTICVLVS 2.

De effectu Baptismi. n. 3614. & seq.

QUÆSTIO 43.

In Tit. 43. De Presbytero non baptizato. n. 3623.

Utrum Sacramentum Baptismi valide recipitur à non baptizato. n. 3624.

An ordines, quos ante baptismum susceperunt, denudò conferendi essent. ibid. an vero etiam ante baptismum essent validè suscepti. ibid. & seq.

An, qui non baptizatus moritur, nihilominus saluus fieri possit. n. 3628.

Quando dimittatur peccatum originale. 3629.

QUÆSTIO 44.

In Tit. 44. De custodia Eucharistia, Obsecratio, & aliorum Sacramentorum. N. 3631. & seq.

QUÆSTIO 45.

In Tit. 45. De Reliquiis, & veneratione Sanctorum.

ARTICVLVS 1.

De Veneratione Sanctorum. n. 3636. & seq.

ARTICVLVS 2.

De Reliquiis Sanctorum. 3641. & seq.

Quid intelligatur per publicum cultum. 3646.

An reliquias noviter inventas, approbatas ab Episcopo, liceat cultui publico exponere. n. 3647.

QUÆSTIO 46.

In Tit. 46. De observatione jejuniorum.

Utrum, si Nativitatem Domini, vel Assumptionem B. M. vel festivitatem alicujus Apostolorum, in 2. feria contigerit evenire, die Sabbati præcedentis vigilia debeat jejunare? An in vigilia B. Marthe Ap. sit jejunium injungendum. n. 3651.

Utrum in omnibus sit Apostolorum vigiliis jejunandum. n. 3652.

Quid dicendum de illis, qui in Sabbato juxta terrarum consuetudinem aliarum, propter debilitatem, quam in se sentiunt, carnes sumunt, quod in partibus suis nullatenus fieri consuevit, cum hoc ab aliis molestè feratur, & oriatur in illis occasio delectandi. n. 3653.

Quid de illis, qui in quadragesima, vel in aliis jejuniiis solennibus infirmantur, petunt, sibi escam carniùm indulgeri. ibid.

QUÆSTIO 47.

In Tit. 47. De Purificatione post partum.

Per quantum tempus mulieres post partum ab ingressu templi abstinere debeant. 3660.

Quid intelligatur per veterum legem. 3662.

QUESTIO 48.

In Tit. 48. De Ecclesijs edificandis,
vel reparandis.

ARTICULUS 1.

De Ecclesijs edificandis.

Quotupliciter accipiatur Ecclesia, n. 3663.

Quibus concessum sit edificare ecclesiam, 3664.

Quibus oratorium, ibid. in quo loco, ibid.

quam functionem habeat Episcopus in edifi-

catione novæ Ecclesiæ, ibid. & seq.

An, & quando, etiam intra limites Parochiæ,

jam existentis, edificari possit nova Eccle-

sia, n. 3674. & seq.

Quæ conditiones debeant intervenire in

casu, quo fit dismembratio Ecclesiæ Paro-

chialis, dividendo illam in duas, necessitate

id exigente, n. 3685. & seq.

In quo consistat competens honor, n. 3690.

ARTICULUS 2.

De Ecclesijs reparandis.

Quis contribuere debeat expensas reparationi

necessarias in casu, quo vel nullas, vel non

sufficientes habet ipsa Ecclesia pro fabrica

conservanda, vel reparanda deputatas, n.

3691. & seq.

An idem dicendum in casu, quo non perci-

piunt partem fabricæ, n. 3694.

De contributione beneficiorum pro repa-

randa Ecclesia, n. 3696.

An, quando Ecclesiæ parochiales sunt simul

paronate, ac egentes reparatione, si de

suo non habeant sufficientes redditus in eum

finem, num patroni ad hoc contribuere

teneantur, n. 3699.

ARTICVLVS 3.

An, & qualiter mutari possit status

Ecclesiarum?

An Ecclesia secularis possit mutari in Regu-

larem, n. 3701. & seq.

QUESTIO 49.

In Tit. 49. De immunitate Ecclesiarum,

Cometerij, & rerum ad eas pertinen-

tium.

Quid sit immunitas Ecclesiarum, Comete-

rij, &c. n. 3704.

ARTICVLVS 1.

De Immunitate locali.

Quæplex sit immunitas Ecclesiastica, 3705.

An immunitas Ecclesiastica sit tantum juris

humani, n. 3706.

§. 1.

Quid sit immunitas, seu jus asyli, 3707. seq.

Dubium 1.

Quibus locis competat privilegium Asyli Ec-

clesiastici, n. 3720.

An hospitalia gaudeant eadem immunitate,

n. 3721. An Orotoria, ibid. An Ecclesia

interdicta, ibid. An polluta, ibid. An Ce-

meterium, ibid. An dormitorium Clerico-

rum commune, vel Regularium, ibid.

An apprehendens portam, vel ansam portæ

Ecclesiæ clausæ, ibid. An palatium Episco-

pi, ibid. An Ecclesia destructa, ibid. An

domus habitationis Clericorum, ibid. An

domus Cardinalium, ibid. An janua, &

porticus Ecclesiæ, aut cœmeterio connexæ,

ibid. An fugiens ad Sacerdotem manibus

deferentem sacram Eucharistiam, ibid. An

reus secum deferens aram portabilem ex al-

tari, ad quod profugit, ibid. An Monaste-

ria & conventus Regularium, ibid. An Ec-

clesia nondum perfectè constructa & ablo-

luta, ibid. Ad quem ambitum hoc locale

privilegium se extendat, ibid. & seq.

Ad quantum spatium reus semel jam in Eccle-

sia receptus, causâ necessitatis natura, egre-

di possit à fabrica talis Ecclesiæ, salvo nihil-

ominus jure asyli Ecclesiastici, etiam tunc

eum defendentis, n. 3735.

Dubium 2.

Quæ delicta sint excepta, vel excludantur à

privilegio asyli Ecclesiastici, n. 3736. seq.

Quid inter crimina excepta hic veniat nomine

latronis publici? prout subjicitur huic pœ-

næ, & contra distinguitur à grassatore via-

rum, n. 3741.

Quid hic veniat nomine nocturni depopulato-

ris agrorum, n. 3742.

Quid hic veniat nomine mutilationis, 3744.

An in §. 3710. ubi Pontifex Gregorius inter

excepta crimina numerat mutilationem,

vel homicidium factum in Ecclesia, vel cœ-

meterio, hæc crimina specificet solum ex-

empli causâ, sic ut qualibet gravia crimina

in Ecclesia perpetrata intelligantur excepta,

an verò solum illa specificè expressa, n.

3745. & seq.

Quid hic veniat appellatione homicidij prodii-

torie facti, n. 3748. & seq.

Quid hic veniat appellatione assassinij, prout

hoc crimen subjicitur pœnæ asyli Ecclesia-

stici, n. 3750. & seq.

Quid inter crimina excepta veniat nomine

hæresis, n. 3755. & seq.

Dubium 3.

An præter enumerata delicta, etiam alia pri-

vent asylo Ecclesiastico, n. 3758.

An, qui deliquit in una Ecclesia, privetur asy-

lo in qualibet, n. 3759.

An, qui postquam deliquit in ecclesia, etiam

extra illam committit aliud crimen, nec

propter hoc, eo casu, gaudeat immunitate, ib.

An privetur asylo, qui spe immunitatis ex

proposito deliquit propè Ecclesiam, ibid.

An, si existens in Ecclesia jaculatione occidat

existentem extra Ecclesiam, ibid.

An, si quis existens extra Ecclesiam per vim ab

Ecclesia extrahit, & occidit alium, ibid.

An existens in porticu Ecclesiæ, occidens alius

extra illam, ibid.

An fugitivus ex carcere, vel manibus mi-

strorum, ibid.

An deprehensus in flagranti scelere extra Ecclesiam, ib. *Dubium 4.*
 Qualiter procedendum cum reo criminis excepti. n. 3762.
 Quae loca specificet Pontifex, ex quibus nullum Reum ab eorum aliquo, si ad eum profugit, impunè ulli liceat extrahere. n. 3763.
 Qualiter superiores locorum, in quorum Ecclesiis, vel loca caeteroquin gaudentia privilegio asyli gerere debeat, reus criminis excepti se recipit. ibid.
 Ad si ab eis talis reus, qui ipsorum iudicio crimen exceptum commississe videtur, & per ministros iustitiae publicae tradi postulatur, sine irregularitatis nota, eum illis extrahere valeant. ibid.
 An talem ipsi Iudices ac Officiales impunè extrahere valeant. ibid.
 An Superiores talium locorum eum (quando certum est, reum esse criminis excepti) curiae saeculari, eum expetenti tradere possint, sine consensu Episcopi vel officialis eius. ib.
 An licentia vel consensus istorum sufficiat tacitus vel praesumptus. ibid.
 An sufficiat sola licentia alterutrius. ibid.
 An hanc licentiam dare possint alij locorum ordinarii, Episcopo inferiores, praesertim si sint nullius diocesis, vel conservatores, à sede Apostolica specialiter, vel generaliter deputati. ibid.
 Quid in hoc tenendum circa licentiam Episcopi, quando locus (ad quem confugit ejusmodi reus) est exemptus, vel nullius diocesis. ibid.
 Qualiter curia procedere impunè possit in casu, quo de licentia Episcopi reus criminis excepti illis capiendus, & carcerandus permittitur. ibid.
 Quid agendum cum tali reo, si eum Episcopus recuset curiae saeculari tradere, nisi cognito, reum crimen exceptum commississe. ibid.
 An pendente cognitione super hac questione (an deliqueris crimine excepto) possit iudex saecularis eum sub suo carcere detinere, vel ab Ecclesiasticis ad hoc tradi. ibid.
 Ad quem pertineat cognitio questionis, an crimen talis rei sit exceptum. ibid.
 An hæc potestas possit delegari. ibid.
 Quid hoc loco specialiter constitutum sit de iure cognoscendi super crimine hæresis. ib.
 An etiam personae Ecclesiasticae & Regulares vi hujus constitutionis gaudeant privilegio asyli relatè ad iudices laicos. ibid.
 An relatè etiam ad Ecclesiasticos. ibid.
 Quae sunt poenae violentiam ea, quae in hac Bulla statuta sunt. ibid.
 An secus facta prohibita sint cum clausula irritante. ibid.
 An hæc constitutio solum admittat casus in eo expressos? sic, ut nullus alius privet iure asyli. ibid. & seq.

Dubium 5.

An asylo Ecclesiastico gaudeant alieni à fide, vel fugientes ad Ecclesiam ex causa civili. n. 3772.
 An gaudeant infideles asylo Ecclesiastico. ibid.
 An hi, qui à fide defecerunt? ibid. An heretici? ibid. An illi, qui v.g. metu carcerum ex causa civili confugiunt ad Ecclesiam v.g. debitores? ibid. & seq.

ARTICULUS 2.

Quae commoda rei habeant ex asylo Ecclesiastico. n. 3777. & seq.
 A quo confugit ad Ecclesiam reo praestanda alimenta, dum in asylo esse cogitur securitatis causâ. n. 3785.

ARTICULUS 3.

De poenis lædentium localem immunitatem Ecclesiarum. n. 3786.
 An sufficiat, quod iudex Ecclesiae praestet cautionem de impunitate. n. 3788.
 An talis iudex ad refarciendum quoque aliam, etiam damna reo illata teneatur, si contra illicitè extractum ulterius processit. ibid.
 An actus judiciales contra reum sic facti sint invalidi. ibid.
 Quae poena talibus sit statuta de iure civili. ibid.
 Quae secundum Jus Ecclesiasticum. ibid.
 An ejusmodi Violatores Ecclesiasticae immunitatis etiam puniri possint poena pecuniaria. ibid. & seq.

ARTICULUS 4.

De reali immunitate Ecclesiarum. 3783. seq.

ARTICULUS 5.

De immunitate personali. n. 3800.
 An Clerici vel Regulares exempti sint à tributis merè personalibus, quae per capita, juxta personarum numerum sine respectu ad bona imponuntur. ibid.
 Quid requiratur ad licitam contributionem, & quantum laicis contribuendum sit. n. 3803.
 De exemptione Clericorum & Regularium ab extraordinariis, & novis tributis, & contributionibus. n. 3804.
 De immunitate Clericorum & Regularium ab onere ex obligatione suscipiendi tutelam, vel cautelam testamentariam, vel dativam. 3812.
 An Clerici teneantur personaliter ire ad bellum, & manu pugnare. n. 3813.
 An Clerici teneantur regulariter ad custodiam murorum. n. 3814.

QUESTIO 50.

In Tit. 50. Ne Clerici vel Monachi saecularibus negotiis se immisceant. n. 3816.
 Quid significet negotiatio simpliciter. 3818.
 An rerum permutationes interdictae sint legibus Ecclesiasticis? An solum privati Ordines aut Ecclesiae statutis? an id fiat ex aliqua necessitate? vel puri lucri causâ. n. 3890.

FINIS.